

Fremsat den 14. april 2021 af beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om social pension og lov om compensation til handicappede i erhverv m.v.

(Bedre ressourceforløb m.v.)

§ 1

I lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 467 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 112 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For personer, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, skal der ikke iværksættes et ressourceforløb, medmindre personen selv ønsker det. En person, der i løbet af et ressourceforløb når det tidspunkt, hvor der er mindre end 6 år til folkepensionsalderen, skal fortsætte forløbet, til det er afsluttet.«

2. I § 113 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Kommunen skal forelægge en persons sag om ressourceforløb for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., når personen ikke er påbegyndt et tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at ressourceforløbet er påbegyndt. Det gælder dog ikke, hvis særlige grunde taler herfor.

Stk. 3. En person i ressourceforløb, der mener, at et beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tiltrækkeligt hensyn til personens helbredstilstand, jf. § 53, stk. 4, har ret til at få en samtale med en sundhedskoordinator fra regionens kliniske funktion og den koordinerende sagsbehandler. Gør personen brug af retten til at få en samtale, inden tilbuddet er påbegyndt, skal personen ikke påbegynde tilbuddet, før jobcenteret har taget stilling til, om tilbuddet skal tilpasses. Har personen en jobformidler, jf. § 113 a, kan denne deltage i samtalen i stedet for den koordinerende sagsbehandler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

3. Efter § 113 indsættes før overskriften for § 114:

»§ 113 a. Personer i ressourceforløb har ret til en personlig jobformidler. Jobformidleren skal i samarbejde og tæt dialog med personen understøtte, at der bliver skabt det rigtige match mellem personen og en arbejdsgiver, så personen kan ansættes ordinært som lønmodtager, herunder med få ugentlige timer, eller påbegynde et virksomhedsrettet tilbud efter kapitel 11 eller 12. Jobformidleren skal indgå i et samarbejde med personens koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3.«

4. I § 114, stk. 1, 1. pkt., ændres »5« til: »3«.

5. I § 114 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For personer mellem 40 og 50 år kan den samlede periode, hvor personen er i ressourceforløb, ikke overstige 5 år, medmindre personen ønsker det. Personer, der fylder 40 år under et ressourceforløb, fortsætter dog i forløbet, til det er afsluttet, uanset at den samlede periode kommer til at overstige 5 år.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

6. I § 114, stk. 3, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., ændres »40« til: »50«.

7. Efter § 115 indsættes i kapitel 19:

»Bemyndigelsesbestemmelse om ressourceforløb

§ 115 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår kommunen skal forelægge en sag for rehabiliteringsteamet, jf. § 113, stk. 2, herunder om opgørelsen af indsatserne, omfattede indsatser og tilfælde, hvor kommunen ikke skal forelægge sagen for rehabiliteringstea-

met, selvom personen ikke er påbegyndt en indsats senest 6 måneder efter, at personen påbegyndte ressourceforløbet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om personens ret til en samtale med en sundhedskoordinator og personens koordinerende sagsbehandler, jf. § 113, stk. 3, herunder om kommunens vejledning af personen om retten, personer, der skal deltage i samtalen og kommunens anvendelse af rådgivningen fra sundhedskoordinator.«

8. I § 195 udgår »8,«.

9. I § 197, nr. 1, udgår »og 8«.

§ 2

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, § 2 i lov nr. 456 af 25. maj 2016, § 1 i lov nr. 551 af 7. maj 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 2201 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, 4. pkt., udgår »og«, og efter »lov om sygedagpenge« indsættes: », og i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

2. I § 11, stk. 3, udgår »eller«, og efter »§ 9, stk. 1, 4. pkt.« indsættes: », og i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

3. I § 14 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Sundhedskoordinatoren skal yde sundhedsfaglig rådgivning til kommunen i sager om ressourceforløb, når en person gør brug af retten til en samtale efter § 113, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved lov nr. 466 af 20. marts 2021 og lov nr. 467 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 37, stk. 3, 1. pkt., ændres »Når en åbenlyst uddannelsesparat modtager af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp eller en jobparat modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp« til: »Når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven,«.

2. I § 68 a, stk. 2, ændres »30 pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inkl. pension udgør 13.000 kr. (2012-niveau), og med 55 pct. af lønindtægten derudover« til: »55 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pension, der overstiger 15.264 kr. (2021-niveau) per måned«.

§ 4

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 12. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 44 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Der kan ikke ske frakendelse af pension for tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte med diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, belastnings- og stressrelaterede tilstande, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser. Ved tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte, forstås personer, der som led i ansættelsen i staten har været udsendt mindst en gang eller i øvrigt i tjenstligt medfør har opholdt sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. Personen skal efter anmodning dokumentere, at vedkommende er diagnosticeret med en af de diagnoser, som fremgår af 1. pkt., og at vedkommende er omfattet af personkredsen i 2. pkt.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 4, 3. pkt.«

§ 5

I lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, nr. 3, ændres: »efter § 161, stk. 2, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.« til: »personer, der er omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når arbejdsgiveren får tilskud til udgifter til korte erhvervsrettede kurser efter § 97, stk. 3, i samme lov.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-2 træder i kraft den 1. januar 2022.

§ 7

Stk. 1. Er en person i ressourceforløb påbegyndt forløbet forud for den 1. januar 2022, skal jobcenteret hurtigst muligt og senest den 1. maj 2022 vejlede personen om retten til en jobformidler efter § 113 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Stk. 2. Er en person, der er påbegyndt et ressourceforløb før 1. januar 2022, ikke påbegyndt et tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven, skal kommunen forelægge personens sag for rehabiliteringsteamet, hvis personen ikke påbegynder en indsats senest den 1. juli 2022.

Stk. 3. For personer, der er påbegyndt et ressourceforløb af mere end 3 års varighed før den 1. januar 2022, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Stk. 4. § 112, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse for personer, der har fået bevilget et ressourceforløb før lovens ikrafttræden til påbegyndelse den 1. januar 2022 eller senere, hvis personen den 1. januar 2022 har mindre end 6 år til folkepensionsalderen.

Stk. 5. § 114, stk. 1, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4, finder anvendelse for personer, der har fået bevilget et ressourceforløb før den 1. januar 2022 til påbegyndelse den 1. januar 2022 eller senere.

Stk. 6. For personer omfattet af § 6, nr. 8, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der den 31. december 2021 eller tidligere har deltaget i tilbud m.v. eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de gældende refusionsregler i § 195 og § 197, nr. 1, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2022 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Afskaffelse af tvungent ressourceforløb for seniorer
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Indsatsgaranti i ressourceforløb
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Opfølgning på indsats i ressourceforløb
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Tryghed i ressourceforløb – ret til sundhedsfaglig rådgivning
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Flere i virksomhedsrettede forløb
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Kortere ressourceforløb og nye aldersgrænser
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Sanktionering ved udeblivelse fra selvbookede jobsamtaler mv.
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.8. Ændrede fradragsregler for lønindtægter i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.9. Afskaffelse af mulighed for frakendelse af førtidspension for tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte med PTSD m.v.
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Beskæftigelsesministeriets og Forsvarsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.10. Afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte
 - 2.10.1. Gældende ret
 - 2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 4.1.1. Afskaffelse af tvungent ressourceforløb for seniorer
 - 4.1.2. Indsatsgaranti i ressourceforløb
 - 4.1.3. Tryghed i ressourceforløb – ret til sundhedsfaglig rådgivning
 - 4.1.4. Ret til personlig jobformidler
 - 4.1.5. Reduktion i aktivering i form af tilbud om vejledning og opkvalificering
 - 4.1.6. Administrative udgifter som følge af flere i virksomhedsrettet aktivering
 - 4.1.7. Kortere ressourceforløb og nye aldersgrænser
 - 4.1.8. Ændrede fradragsregler for lønindtægter i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb
 - 4.1.9. Afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte
 - 4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klima- og miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forligskredsen (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) bag reformen af førtidspension og fleksjob fra 2013 har den 11. december 2020 indgået "Aftale om bedre ressourceforløb". Aftalen skal skabe bedre ressourceforløb til gavn for landets udsatte borgere.

Ressourceforløb blev indført i 2013 med henblik på i højere grad at sætte fokus på den enkelte og dennes ressourcer. Udviklingen af personens arbejdsevne skal være i centrum i ressourceforløbet. Det skal ske via investeringen i den enkelte via en tværfaglig indsats, der er tilpasset og målrettet den enkeltes behov.

Lovforslaget har til formål at udmønte aftalen, som handler om at justere ressourceforløbsordningen som følge af, at flere undersøgelser og evalueringer har vist, at ressourceforløbsordningen på flere områder ikke lever op til intentionen med reformen, og at ikke alle personer i ressourceforløb i dag får den nødvendige, herunder virksomhedsrettede og tidlige indsats, som skal hjælpe dem videre mod job eller uddannelse.

Aftalen har også til formål at øge motivationen blandt personer i ressourceforløb ved at sikre større fokus på, at den enkelte opnår fodfæste på det ordinære arbejdsmarked og opnår lønnede timer samt, at der fremover etableres forløb, hvor der ikke er unødigt lang ventetid på at få igangsat en indsats, der kan hjælpe dem videre.

Endelig ønsker forligskredsen med "Aftale om bedre ressourceforløb", at ressourceforløbsordningen i højere grad målrettes de personer, som vil have mest gavn af en langsigtet tværfaglig indsats for at udvikle arbejdsevnen.

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres en indsatsgaranti, som indebærer, at en sag skal drøftes i rehabiliteringsteamet, hvis der ikke er iværksat en beskæftigelsesindsats, social indsats eller kommunal sundhedsindsats inden for de første 6 måneder i ressourceforløb.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil offentliggøre en systematisk opgørelse, som vil synliggøre, hvilken og hvor meget indsats de enkelte kommuner giver målgruppen de første 6 måneder. Opgørelsen vil være et supplement til det skærpede tilsyn, der trådte i kraft den 1. januar 2020, som følge af "Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats". Det vil dermed være muligt for forligskredsen, Beskæftigelsesministeriet og landets kommuner at følge med i den kommunale praksis.

Dertil styrkes den virksomhedsrettede indsats ved, at det med lovforslaget foreslås, at der indføres en ret til en personlig jobformidler, som blandt andet skal hjælpe med at etablere virksomhedsrettede forløb samt en lempelse af fradraget for lønindkomst i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, således at der fremover kun er fradrag for lønindkomst på over 15.264 kr. (2021-niveau) om måneden. Det vil således fremover være muligt for borgere, som har arbejde i begrænset omfang at beholde en større andel

af ressourceforløbsydelsen og dermed få en større samlet indtægt. Forslagene skal desuden være med til at øge motivationen for personer i ressourceforløb til at have ordinære løntimer.

Det skal samtidig altid være trygt for den enkelte at deltage i ressourceforløbet. Derfor foreslås det også, at der med lovforslaget indføres en ret for personer i ressourceforløb til en samtale med en sundhedskoordinator, som kan rådgive kommunen i forhold til, hvorvidt et beskæftigelsesrettet tilbud tager tilstrækkeligt hensyn til den enkeltes helbreds-mæssige situation.

Med forslaget vil personer med mindre end 6 år til folkepensionsalderen ikke skulle deltage i et ressourceforløb, medmindre de selv ønsker det. Dette med henblik på at målrette ordningen mod de personer, som vil have mest gavn af en langsigtet tværfaglig indsats for at udvikle arbejdsevnen. I forlængelse heraf foreslås det, at personer mellem 40 og 50 år fremover kan bevilges ét eller flere ressourceforløb dog i maksimalt 5 år sammenlagt. Det afspejler, at personer i denne aldersgruppe kan have gavn af flere forløb med henblik på at udvikle deres arbejdsevne.

Den foreslåede målretning af ressourceforløb indebærer ligeledes, at den maksimale varighed af et ressourceforløb reduceres til 3 år mod 5 år i dag for alle aldersgrupper. Formålet er at fokusere forløbene og bidrage til at fremme en tidlig indsats.

Endeligt foreslås det at afskaffe den statslige refusion af kommunernes udgifter til beskæftigelsesindsatsen i ressourceforløb. Dermed tilpasses den økonomiske styring med de fleste øvrige ydelsesområder på beskæftigelsesområdet. Formålet er at forenkle den økonomiske styring og dermed understøtte, at indsatsen i ressourceforløb tilrettelægges efter, hvad der bedst hjælper den enkelte i job eller uddannelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Afskaffelse af tvungent ressourceforløb for seniorer

2.1.1. Gældende ret

Efter den gældende § 112, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, som ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Efter § 112, stk. 2, er et ressourceforløb relevant, når der er et udviklingsperspektiv i forhold til personens arbejdsevne. Kun når det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan

forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb, skal et ressourceforløb ikke iværksættes.

Det er således en forudsætning for at iværksætte et ressourceforløb, at der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at personen kan drage nytte af indsatsen og på sigt forbedre sin situation og blive i stand til at deltage på arbejdsmarkedet, f.eks. i et fleksjob.

Det betyder, at kommunen skal vurdere, om det kan forventes, at den enkelte person vil kunne udvikle sin arbejdsevne i et ressourceforløb, inden der visiteres til forløbet. Dermed skal der visiteres til ressourceforløb, hvis der på sigt er en mulighed for, at den enkeltes arbejdsevne kan udvikles i en sådan grad, at vedkommende vil kunne blive i stand til at have indtægtsgivende arbejde i form af ordinære timer eller i et fleksjob – eventuelt efter gennemførelse af en uddannelse.

Hvis det er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan udvikles, skal kommunen endvidere vurdere, om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ressourceforløb skal bl.a. ses i sammenhæng med reglerne om førtidspension og blev indført for at udvikle den enkeltes arbejdsevne og dermed, hvis det er muligt, forebygge førtidspension. Det er således intentionen med reglerne, at der kun skal iværksættes ressourceforløb, når der kan peges på indsatser, hvor der er en realistisk forventning om, at vedkommende kan drage nytte af indsatsen og udvikle sin arbejdsevne.

Gennem en langsigtet og tværfaglig sammenhængende indsats er målet med ressourceforløb at hjælpe personen i ressourceforløb til at få fodfæste på arbejdsmarkedet eller komme i uddannelse. Forligspartierne er enige om, at personer med under 6 år til pensionsalderen ikke skal tilkendes ressourceforløb, medmindre de selv ønsker det.

Det foreslås derfor, at personer med under 6 år til pensionsalderen ikke skal bevilliges ressourceforløb, medmindre de selv ønsker det. Det gælder, uanset om personen tidligere har deltaget i et eller flere ressourceforløb.

Uanset at en person, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, selv ønsker et ressourceforløb, vil det altid bero på en konkret vurdering, om et ressourceforløb vil være relevant for vedkommende.

Med den foreslåede ordning vil ressourceforløb blive målrettet de personer, som vil have mest gavn af en langsigtet tværfaglig indsats for at udvikle arbejdsevnen.

For nærmere om ændringen af målgruppen for ressourceforløb henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.2. Indsatsgaranti i ressourceforløb

2.2.1. Gældende ret

Efter den gældende § 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter lovens kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (ansættelse med løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte som en understøttende indsats efter lovens kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Efter den gældende § 9 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal kommunen oprette et rehabiliteringsteam, som bl.a. skal afgive indstilling i sager, inden der træffes beslutning om og tilkendes ressourceforløb. Det fremgår af lovens § 11, at rehabiliteringsteamet bl.a. skal drøfte og afgive indstilling om, hvilke beskæftigelsesmæssige, sociale og sundhedsmæssige indsatser, der er nødvendige for, at den enkelte opnår tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvordan indsatserne koordineres. Det fremgår videre af bestemmelsen, at kommunen træffer afgørelse i sagen på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling.

Det fremgår desuden af lovens § 10, at borgeren og borgere ns sagsbehandler deltager i rehabiliteringsteamets møder, når borgerens sag behandles.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Evalueringer af ressourceforløb og en fokusrevision på området fra 2020 viser, at en betydelig andel personer i ressourceforløb ikke har modtaget en indsats inden for de første 6 måneder. Det fremgår af aftalen om bedre ressourceforløb, at der indføres en indsatsgaranti for at bidrage til at sikre personer i ressourceforløb en tidlig og målrettet indsats, der hjælper dem videre, og som tager udgangspunkt i rehabiliteringsteamets indstilling. Intentionen er, at indsatsen i ressourceforløbet igangsættes hurtigst muligt og senest inden for 6 måneder. Udgangspunktet er, at personen i ressourceforløb skal have en jobrettet indsats, evt. suppleret med øvrige relevante indsatser.

I overensstemmelse med aftalen foreslås det derfor, at en sag skal forelægges rehabiliteringsteamet, hvis personen efter de første 6 måneder i ressourceforløb ikke er påbegyndt et tilbud efter kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (ansættelse med løntilskud) eller kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en indsats efter lov om social service eller kommunal indsats efter sundhedsloven. Det gælder dog ikke, når særlige grunde taler herfor. Det foreslås endvidere, at rehabiliteringsteamet alene skal drøfte og afgive indstilling om, hvilke indsatser der skal igangsættes.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler om indholdet af rehabiliteringsteamets indstilling, herunder regler om, at rehabiliteringsteamets indstilling skal indeholde

en plan for borgerens forløb med angivelse af tidspunkter for, hvornår indsatserne skal iværksættes. Reglerne vil blive fastsat med hjemmel i den gældende § 12 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold og procedurer for rehabiliteringsteamets indstilling i sager om ressourceforløb.

Både personen i ressourceforløb og personens koordinerende sagsbehandler skal deltage i mødet i rehabiliteringsteamet som efter de gældende regler. Hvis der er sket væsentlige ændringer i personens situation, skal sagen på samme måde som i dag forelægges rehabiliteringsteamet med henblik på en vurdering af, om personen fortsat er i målgruppen for ressourceforløb.

Indsatsgarantien vil i forbindelse med indfasningen også omfatte igangværende ressourceforløb, hvor der ikke er igangsat en indsats.

For nærmere om indsatsgarantien henvises i øvrigt til afsnit 2.3. om bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af indsatsen i ressourceforløb og opfølgning på kommunernes indsats og til lovforslagets § 1, nr. 2 og 7, og § 2, nr. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

2.3. Opfølgning på indsats i ressourceforløb

2.3.1. Gældende ret

Efter det gældende kapitel 3 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen fastsætter beskæftigelsesministeren resultatmål og mål for kommunernes beskæftigelsesindsats (fokusmål) som led i sit tilsyn med kommunerne. Kommuner, der ikke lever op til de fastsatte resultatmål og mål for beskæftigelsesindsatsen (fokusmål), underlægges et skærpet tilsyn og kan i sidste ende sættes under administration med faste krav til indsatsen. Dette gælder også kommunens indsats for personer i ressourceforløb.

Efter den gældende § 45, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal rehabiliteringsplanens indsatsdel indgå i personens "Min Plan", således at både indsatser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og indsatser efter social- og sundhedslovgivningen bliver vist for personen i "Min Plan". Kommunerne skal derfor indberette indsatserne til det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG), jf. § 39, stk. 3, i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indsatsen i ressourceforløb skal have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet, og formålet med ressourceforløbet er at udvikle personens arbejdsevne. Viden fra en række beskæftigelsesprojekter peger på, at en virksomhedsrettet indsats suppleret med relevante indsatser inden for social- og sundhedsområdet er afgørende for, at personer kommer tættere på arbejdsmarkedet.

Det fremgår af den politiske aftale, at forligskredsen er

enige om, at opfølgningen på kommunernes indsats for personer i ressourceforløb fortsat tager udgangspunkt i det skærpede tilsyn efter gældende regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Det betyder, at kommunernes indsats på ressourceforløbsområdet fortsat monitoreres på lige fod med den øvrige del af beskæftigelsesindsatsen.

Det fremgår videre af aftalen, at der med indførelsen af indsatsgarantien, jf. punkt 2.2., indføres en særskilt opgørelse af kommunernes indsats for personer i ressourceforløb, der fokuserer på indsatsen i de første 6 måneder af forløbet.

Forslaget om en særskilt opgørelse tager afsæt i et ønske om at forebygge indholdsløse ressourceforløb og har til hensigt at synliggøre, hvilken og hvor meget indsats de enkelte kommuner giver målgruppen i de første 6 måneder.

Til brug for opfølgningen på indsatsen vil Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering etablere en systematisk opgørelse af indsatsen, som skal synliggøre, hvilken og hvor meget indsats de enkelte kommuner giver personer i ressourceforløb i de første 6 måneder.

Den systematiske opgørelse af indsatsen vil særskilt vise hvor stor en andel af personer, der modtager hhv. en virksomhedsrettet indsats efter kapitel 11 og 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vejledning og opkvalificering efter samme lovs kapitel 14 og understøttende indsatser efter social- og sundhedslovgivningen.

Opgørelsen forventes at basere sig på de eksisterende indberetninger af indsatser, som jobcenteret i dag indberetter til det fælles it-baserede datagrundlag, og som vises i den enkeltes "Min Plan".

Opgørelsen vil endvidere skulle danne grundlag for en afrapportering til forligskredsen. Gennem afrapporteringen til forligskredsen vil der blive fulgt op på, hvilken indsats de enkelte kommuner giver personer i ressourceforløb. Målingen offentliggøres, så offentligheden kan følge udviklingen, og kommunerne kan benchmarke deres indsats.

Når resultater om kommunernes indsats foreligger, vil forligskredsen mødes og drøfte, om resultaterne giver anledning til skærpede foranstaltninger over for de kommuner, der ikke giver personer i ressourceforløb en tilstrækkelig indsats. Det forventes, at den første afrapportering kan præsenteres for forligskredsen i andet halvår 2022.

Det foreslås derfor, at der med lovforslaget fastsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren bl.a. fastsætter nærmere regler om, hvordan indsatserne opgøres og hvilke indsatser, der medregnes i opgørelsen. Der forventes bl.a. at blive fastsat nærmere regler om, hvilke særlige grunde der kan tale for, at sagen ikke skal forelægges for teamet, selvom personen ikke er påbegyndt en indsats inden for 6 måneder.

For nærmere om bemyndigelsesbestemmelsen om ressourceforløb henvises til lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

2.4. Tryghed i ressourceforløb – ret til sundhedsfaglig rådgivning

2.4.1. Gældende ret

Efter den gældende § 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan et ressourceforløb bestå af tilbud efter lovens kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (ansættelse med løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering), og en indsats efter anden lovgivning, herunder lov om social service og sundhedsloven.

Efter § 54, stk. 4, i loven, skal et beskæftigelsesrettet tilbud altid være tilpasset personens helbredstilstand.

Efter den gældende § 15 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., kan kommunen alene benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge i sagsbehandlingen i sager, som skal behandles i rehabiliteringsteamet, og i sager om ressourceforløb m.v.

Ved sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion forstås den rådgivning om den enkeltes muligheder for arbejde eller uddannelse, som en sundhedskoordinator fra klinisk funktion yder på baggrund af sagens oplysninger i sager, der skal behandles i rehabiliteringsteamet og i sager, hvor borgeren er i ressourceforløb m.v., jf. § 2 i bekendtgørelse om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension, seniorpension m.v.

Det er kommunen, der efter behov inddrager sundhedskoordinatoren i sager om ressourceforløb. Efter de gældende regler har personer i ressourceforløb ikke ret til at få inddraget en sundhedskoordinator fra klinisk funktion, i de tilfælde, hvor personen mener, at et konkret beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tilstrækkeligt hensyn til personens helbredstilstand.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et ressourceforløb må ikke forværre personens helbred, og de konkrete beskæftigelsesrettede tilbud i et ressourceforløb skal altid være tilpasset den enkeltes helbredstilstand. Den enkelte kan dog blive bekymret for, om det vil forværre personens helbred, hvis vedkommende deltager f.eks. i en virksomhedspraktik.

Som led i initiativpakken om ”Bedre rammer for ressourceforløb” blev der i 2017-2019 gennemført et forsøg med styrket rådgivning fra den regionale sundhedskoordinator. I forsøgsordningen fik personer i ressourceforløb ret til at få inddraget en sundhedskoordinator fra klinisk funktion i tilrettelæggelsen af den konkrete indsats i ressourceforløbet. Hvis en person i ressourceforløb mente, at et konkret beskæftigelsesrettet tilbud ikke tog tilstrækkeligt hensyn til personens helbredsmæssige situation, fik personen ret til en samtale med en sundhedskoordinator og personens sagsbehandler. Var der tale om virksomhedsrettede tilbud, skulle en virksomhedskonsulent også deltage i samtalen.

Evalueringen af forsøget viste, at ordningen kun har væ-

ret anvendt i begrænset omfang. De personer, der anvendte ordningen, har i forbindelse med evalueringen fortalt, at de oplevede, at samtalen hjalp dem videre i deres sag. Der er således tale om en ordning, som kan være nyttig i forhold til de få, men vanskelige sager, hvor en person i ressourceforløb føler sig presset til at skulle deltage i et beskæftigelsesrettet tilbud, som efter personens opfattelse ikke tager tilstrækkeligt hensyn til vedkommendes helbredsmæssige situation.

Det foreslås derfor, at personer i ressourceforløb får ret til en samtale med en sundhedskoordinator fra klinisk funktion og personens koordinerende sagsbehandler, hvis personen mener, at et konkret beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tilstrækkeligt hensyn til vedkommendes helbredsmæssige situation. Retten gælder både inden personen i ressourceforløb begynder i tilbuddet og undervejs i tilbuddet. Det foreslås endvidere, at personen ikke skal påbegynde tilbuddet, før jobcenteret har taget stilling til, om tilbuddet skal tilpasses i de tilfælde, hvor personen gør brug af retten inden tilbuddet er påbegyndt.

Forslaget vil styrke retssikkerheden for personer i ressourceforløb og understøtte, at jobcentre har særligt fokus på, at personer i ressourceforløb er trygge ved at deltage i beskæftigelsesrettede tilbud.

Det foreslås endeligt, at der med lovforslaget fastsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren bl.a. fastsætter nærmere regler om retten til en samtale med en sundhedskoordinator og personens koordinerende sagsbehandler, herunder nærmere regler om, hvornår jobcenteret skal vejlede personen om denne ret, personer, der skal deltage i samtalen, og hvordan kommunen skal anvende rådgivningen fra sundhedskoordinatoren.

For nærmere om retten til en samtale med en sundhedskoordinator henvises til lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 2 og 7, og § 2, nr. 3.

2.5. Flere i virksomhedsrettede forløb

2.5.1. Gældende ret

Efter den gældende § 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter lovens kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (ansættelse med løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte som en understøttende indsats efter lovens kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Efter § 36, stk. 3, skal jobcenteret udpege en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til en person, der deltager i et ressourceforløb.

Efter § 45, stk. 3, udarbejder den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, rehabiliteringspla-

nens indsatsdel i samarbejde med personen, der deltager i ressourceforløb.

Efter § 45, stk. 4, varetager den gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, den løbende opfølgning og koordinering i samarbejde med den enkelte person, sørger for opdatering af indsatsdelen efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabiliteringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelsesmål.

Jobcenteret skal efter reglerne i kapitel 12 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet indberette oplysninger om personlige jobformidlere til dagpengemodtagere. For andre målgrupper skal jobcenteret indberette oplysninger om personens gennemgående og koordinerende sagsbehandler. De indberettede oplysninger vises for personen på Jobnet, således at det er tydeligt for personen, hvem der er dennes eventuelle gennemgående og koordinerende sagsbehandler eller personlige jobformidler.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Viden fra en række beskæftigelsesprojekter, herunder det kontrollerede forsøg JobFirst og projekt Bedre Ressourceforløb, peger på, at en virksomhedsrettet indsats suppleret med sociale og/eller sundhedsmæssige indsatser er afgørende for, at udsatte personer kommer tættere på arbejdsmarkedet. Udgangspunktet for, at den enkelte lykkes med at gennemføre et virksomhedsforløb og dermed komme tættere på arbejdsmarkedet, er, at der skabes et godt match mellem den enkelte person og virksomheden.

Det fremgår af den politiske aftale, at der er behov for et større fokus på at hjælpe personer ud på arbejdsmarkedet i et ressourceforløb, og at de skal have ret til at få hjælp til at deltage i virksomhedsrettede forløb.

Det foreslås, at der fastsættes en ny bestemmelse, hvorefter personer i ressourceforløb får ret til en personlig jobformidler. Jobformidleren skal have konkret viden om det lokale arbejdsmarked og skal have en tæt og inddragende dialog med personen, sådan at jobformidleren kan hjælpe den enkelte person med at skabe et godt match med en virksomhed.

Det foreslås også, at jobformidleren skal indgå i et samarbejde med personens koordinerende sagsbehandler. Forslaget ændrer ikke på, at det er den koordinerende sagsbehandler, der har ansvaret for at koordinere sagen på tværs af sektorer, forvaltninger og lovgivningsområder, og for at sikre, at alle væsentlige aftaler mellem personen og jobformidleren kommer til at fremgå af personens "Min Plan". Jobformidlerollen vil ikke kunne varetages af personens koordinerende sagsbehandler.

Det forventes, at de gældende administrativt fastsatte regler om indberetning af oplysninger om jobformidler til dagpengemodtagere udvides til også at omfatte oplysninger om jobformidlere til personer i ressourceforløb, således at disse også vil blive vist for personen på Jobnet.

For nærmere om retten til jobformidler henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

2.6. Kortere ressourceforløb og nye aldersgrænser

2.6.1. Gældende ret

Efter den gældende § 114, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal et ressourceforløb være af mindst 1 og højst 5 års varighed. Den nedre grænse på 1 år skal sikre, at der kun visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed end 1 år, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, f.eks. kontanthjælp.

Forskellen i varighed af ressourceforløbet fra 1 år og op til 5 år giver fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Det forhold, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed, betyder, at kommunen vil skulle tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Efter § 114, stk. 2, kan personer tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb.

Efter § 114, stk. 3, kan personer over 40 år tilbydes mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af den politiske aftale, at den maksimale varighed af et ressourceforløb skal reduceres til 3 år mod de gældende 5 år.

Det foreslås derfor, at et ressourceforløb højst kan vare 3 år. Dette har til hensigt at skabe mere fokuserede forløb og give personen i ressourceforløb en mere overskuelig tidshorisont i ressourceforløbet.

Forslaget har ikke betydning for den nedre grænse på 1 år. Med forslaget er det derfor fortsat sikret, at der kun visiteres til ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Det er fortsat hensigten, at forskellen i varighed af ressourceforløb – med forslaget fra 1 år og op til 3 år – skal give fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen efter den enkeltes behov. Det betyder, at kommunen fortsat vil skulle tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Det fremgår af aftalen, at reglerne for personer i ressourceforløb i alderen mellem 40 og 50 år i højere grad skal afspejle, at personer i denne målgruppe kan have gavn af flere forløb med henblik på at udvikle arbejdsevnen.

Det foreslås derfor, at personer mellem 40 og 50 år, fremover kan bevilges ét eller flere ressourceforløb af en varighed på maksimalt 3 år per forløb, men at den samlede varighed i ressourceforløb ikke kan overstige 5 år, medmindre personen selv ønsker det.

Som efter de gældende regler, vil det altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen. Hvis det er helt åbenbart, at personens arbejdssevne ikke kan udvikles, vil kommunen skulle vurdere, om nedsættelsen af arbejdssevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede. Er det ikke lykkedes at udvikle personens arbejdssevne i ressourceforløb i en periode på sammenlagt 5 år, så personen kan komme i arbejde, f.eks. i et fleksjob, vil det skulle indgå i vurderingen af, om personen er i målgruppen for førtidspension.

Det foreslås endvidere, at personer, der fylder 40 år under et ressourceforløb fortsætter i forløbet, til det er afsluttet, uanset at den samlede periode kommer til at overstige 5 år. Det betyder, at en person, som er påbegyndt et forløb før det fyldte 40. år, ikke skal afbryde sit igangværende forløb, som følge af at personen fylder 40 år, uanset at personen på dette tidspunkt har været i ressourceforløb i en samlet periode på 5 år eller mere. Forslaget afspejler, at personer mellem 40 og 50 år kan have gavn af flere forløb med henblik på at udvikle deres arbejdssevne. Når personen afslutter ressourceforløbet, vil der ikke kunne iværksættes yderligere forløb, såfremt den samlede varighed efter det fyldte 40. år er 5 år eller mere, medmindre personen selv ønsker det.

Endelig foreslås det, at grænsen for at kunne blive bevilget mere end ét ressourceforløb bliver rykket fra 40 år til 50 år, således at personer, der er fyldt 50 år, og som har gennemført et ressourceforløb, efterfølgende alene vil kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 50 år. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

For nærmere om varighed af ressourceforløb henvises til lovforslagets § 1, nr. 4-6, og bemærkningerne hertil.

2.7. Sanktionering ved udeblivelse fra selvbookede jobsamtaler m.v.

2.7.1. Gældende ret

Af den gældende § 37, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at når en åbenlyst uddannelsesparat modtager af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp eller en jobparat modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i bestemmelsens stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler.

Af den gældende regel i § 37, stk. 1, fremgår det, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale, herunder en jobsamtale som led i sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage,

der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsen i § 37, stk. 3, 1. pkt., ændres, således at når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven, booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen indebærer, at den omfattede personkreds i bestemmelsen udvides til også at omfatte aktivitetsparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og kontanthjælpsmodtagere samt uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det betyder, at både uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, modtagere af overgangsydelse (som ikke er omfattet af integrationsloven) eller uddannelseshjælp, jobparate modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp og aktivitetsparate modtagere af overgangsydelse (som ikke er omfattet af integrationsloven), uddannelseshjælp eller kontanthjælp fremover vil være omfattet af pligten til at selvbooke samtaler digitalt således, at en digital selvbooking af en jobsamtale har samme virkning som en indkaldelse til samtale.

Det indebærer, at disse personer, som uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale, herunder en jobsamtale som led i sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, som personen selv har booket digitalt, også vil få en sanktion i form af fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til den selvbookede jobsamtale, rådighedsvurdering m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der vil også blive foretaget fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Bestemmelsen er en konsekvens af den politiske "Aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats" fra august 2018, som blev udmøntet med lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, og som bl.a. indebærer, at modtagere af hjælp i kontanthjælpsystemet – med forskudt ikrafttrædelse for de forskellige målgrupper – fik pligt til selv at booke jobsamtaler digitalt, og at denne pligt blev fulgt op af en sanktion for udeblivelser uden rimelig grund. I aftalen var det forudsat, at pligten til selvbooking for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet, aktivitetsparate uddan-

nelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet kom til at gælde fra 1. januar 2021, og at pligten ville blive fulgt op af en sanktion for udeblivelser fra selvbookede jobsamtaler m.v. uden rimelig grund.

Pligten for disse målgrupper blev vedtaget med lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats og blev sat i kraft fra 1. januar 2021 ved bekendtgørelse nr. 1921 af 11. december 2020 om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (Konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v.). Ved en fejl blev sanktionsbestemmelsen i § 37, stk. 3, hvorefter målgrupperne vil få foretaget fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådgivningsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet, hvis personen uden rimelig grund udebliver, ikke konsekvensrettet til at omfatte de nye målgrupper.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen bringer således lovbestemmelsen i overensstemmelse med den politiske aftale bag det vedtagne lovforslag, jf. ovenfor, og sikrer, at de nævnte målgrupper kan sanktioneres for udeblivelse fra selvbookede jobsamtaler m.v. på lige fod med åbenlyst uddannelsesparate modtagere af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp og jobparate modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp.

2.8. Ændrede fradragsregler for lønindtægter i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb

2.8.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik har personer, der deltager i et ressourceforløb, mulighed for at beholde en større del af lønindtægten, hvis de får et job på det ordinære arbejdsmarked end efter de regler, der gælder for kontanthjælp.

Efter § 68 a, stk. 1, i loven, nedsættes ressourceforløbsydelsen, hvis modtageren af ressourceforløbsydelsen har lønindtægter, herunder beløb, som den pågældende modtager fra arbejdsgiveren eller Lønmodtagernes Garantifond, ved ophør af ansættelsen.

Efter § 68 a, stk. 2, i loven, nedsættes ressourceforløbsydelsen med 30 pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inkl. pension udgør 15.264 kr. (2021-niveau), og med 55 pct. af lønindtægten derudover.

2.8.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med "Aftale om bedre ressourceforløb" ønsker forligskredsen, at øge motivationen for, at personer i ressourceforløb kommer ud på arbejdsmarkedet og får ordinære løntimer.

Det foreslås derfor, at personer, der modtager ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, og som har indtægter fra ordinær beskæftigelse, skal kunne beholde en større del af sin arbejdsindtægt, end hvad der gælder i dag.

Det foreslås således, at grænsen for nedsættelse af ressourceforløbsydelsen med 30 pct. af lønindtægter til og med 15.264 kr. fjernes helt.

Det betyder, at der fremover ikke vil ske nedsættelse af ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb af lønindtægter inkl. pensionsbidrag op til 15.264 kr. (2021-niveau) per måned.

Der vil med ændringen af § 68 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, således først ske fradrag i ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb, når indtægten inkl. pensionsbidrag overstiger 15.264 kr. (2021-niveau) per måned.

En modtager af ressourceforløbsydelse under ressourceforløb, som f.eks. tjener 8.000 kr. i en måned, vil således kunne beholde dette beløb samt den fulde ressourceforløbsydelse under ressourceforløb.

2.9. Afskaffelse af mulighed for frakendelse af førtidspension for tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte med PTSD m.v.

2.9.1. Gældende ret

Efter kapitel 3 i lov om social pension er det en betingelse for at få tilkendt førtidspension, at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende, uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde. Førtidspension tilkendes, når det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at den pågældendes arbejdsevne ikke kan forbedres ved deltagelse i relevante jobafklaringsforløb, ressourceforløb eller aktiverings-, revaliderings-, behandlingsmæssige eller andre foranstaltninger.

Når en førtidspension er tilkendt, skal kommunen løbende påse, om betingelserne for den tilkendte førtidspension fortsat er opfyldt. Hvis der mod forventning er sket en væsentlig forbedring af arbejdsevnen, således at førtidspensionisten vedvarende kan forsørge sig selv ved beskæftigelse, skal kommunen frakende førtidspensionen, jf. § 44, stk. 1, i lov om social pension. Pensionisten kan også selv rejse sag om frakendelse af førtidspension, jf. § 44, stk. 2, i lov om social pension. Når pensionisten er fyldt 60 år, kan pensionen ikke frakendes uden pensionistens samtykke, jf. § 44, stk. 3, i lov om social pension. Det sker sjældent, at førtidspension frakendes. Ud af knap 100.000 førtidspensionister under 60 år på ny ordning, var der i 2020 således 17 personer, der fik frakendt førtidspensionen.

Hvis f.eks. førtidspensionisten i en periode arbejder i et omfang, så vedkommende kan forsørge sig selv, kan pensionen gøres hvilende, jf. § 43 a, i lov om social pension. At pensi-

onen gøres hvilende betyder, at udbetalingen af pensionen stoppes, mens vedkommende f.eks. prøver kræfter med arbejdsmarkedet på almindelige vilkår eller i et fleksjob. I den periode får førtidspensionisten løn fra sin arbejdsgiver, men pensionisten kan til enhver tid vælge at få sin pensionsudbetaling genoptaget, hvis vedkommende ikke længere arbejder.

2.9.2. Beskæftigelsesministeriets og Forsvarsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For nogle tidligere udsendte har udsendelse i international mission for Danmark ledt til alvorlige psykiske mén, herunder posttraumatisk belastningsreaktion, belastnings- og stressrelaterede tilstande, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser eller komorbide lidelser. I Danmark anvendes forkortelsen PTSD i daglig tale for ICD-10-diagnosen posttraumatisk belastningsreaktion. I det efterfølgende anvendes denne forkortelse, og der refereres alene til de danske diagnosekriterier. Øvrige lidelser, som indgår i det danske diagnoseregister og er omfattet af dette forslag, er belastnings- og stressrelaterede tilstande udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser.

Sygdommen kan være så alvorlig, at de tidligere udsendte må forlade arbejdsmarkedet og får tilkendt førtidspension.

Til trods for deres mén ønsker mange tidligere udsendte at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet, og de oplever at have perioder, hvor de kan arbejde i et vist omfang.

Tidligere udsendte, der har fået tilkendt førtidspension, oplever ifølge Forsvarsministeriet barrierer for at udnytte de ressourcer, de i perioder har til at arbejde ved siden af førtidspensionen. Konkret peger Forsvarsministeriet på en frygt og bekymring hos nogle tidligere udsendte for at få frakendt førtidspensionen. Dette ses bl.a. hos tidligere udsendte med PTSD, der kan være relativt friske i perioder og potentielt kunne arbejde fuld tid, mens de i andre perioder slet ikke vil være i stand til at arbejde.

Frakendelse af førtidspension sker for et begrænset antal førtidspensionister hvert år, og alene i tilfælde, hvor førtidspensionistens arbejdsevne mod forventning er forbedret varigt, så de vedvarende kan forsørge sig selv ved arbejde. Det udelukker dog ikke, at der kan være nogle førtidspensionister, som er bekymrede for at få frakendt førtidspensionen, og derfor afholder sig fra at arbejde.

Ved at øge incitamentet til at arbejde i de perioder, hvor det er muligt, er det Beskæftigelsesministeriets og Forsvarsministeriets vurdering, at tidligere udsendte i højere grad vil kunne fastholde en positiv udvikling blandt andet som følge af, at de indgår i et arbejdsfællesskab og oplever, at de bidrager positivt til samfundet. Forsvarsministeriet vurderer, at der i 2020 er ca. 500 tidligere udsendte, som modtager førtidspension. Beskæftigelsesministeriet og Forsvarsministeriet vurderer, at en undtagelse for tidligere udsendte vil sikre størst mulig ro omkring de tidligere udsendte, som modtager førtidspension, og som har været i international tjeneste for Danmark.

Det foreslås derfor at undtage tidligere udsendte med diagnosticeret PTSD, belastnings- og stressrelaterede lidelser udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser fra at kunne få frakendt førtidspension. Det betyder, at der indføres en undtagelsesbestemmelse for denne gruppe fra den generelle regel om frakendelse af førtidspensionen i tilfælde af varigt forbedret arbejdsevne.

Det skønnes, at en undtagelse for tidligere udsendte vil være udgiftsneutralt, da der sker et begrænset antal frakendelser af førtidspension årligt.

Det følger af § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1555 af 2. november 2020, at myndigheden har ansvaret for, at sager er oplyst i et tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse. Det foreslås, at ordningen administreres således, at førtidspensionister, som er omfattet af personkredsen, som er i fare for at få frakendt førtidspensionen, efter anmodning selv skal dokumentere, at vedkommende er tidligere udsendt soldat eller statsansat med diagnosticeret PTSD, belastnings- eller stressrelateret lidelse udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelse, misbrug, søvnforstyrrelser, anden psykiatrisk lidelse eller komorbide lidelser, hvorefter kommunen skal undlade at gå videre med frakendelsen. Det forventes, at kommunerne allerede er i besiddelse af dokumentation for såvel udsendelse og diagnose, f.eks. i forbindelse med, at der er truffet afgørelse om tilkendelse af førtidspension, og at der derfor ikke vil være behov for, at førtidspensionisten indleverer dokumentation. Det betyder, at der ikke forventes at ville være udgifter til administration.

Konkret foreslås det, at der i § 44 i lov om social pension indsættes et nyt stykke, hvoraf det vil fremgå, at der ikke vil kunne ske frakendelse af pension for tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, belastnings- og stressrelaterede lidelser udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser. Det foreslås videre, at bestemmelsen vil omfatte tidligere udsendte soldater og andre statsansatte personer, der som led i ansættelsen i staten har været udsendt mindst en gang, eller i øvrigt i tjenstligt medfør har opholdt sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver.

Forslaget betyder, at der ikke vil kunne ske frakendelse af førtidspension for tidligere udsendte soldater og andre statsansatte med diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion m.v., hvis de er omfattet af ovenstående definition.

2.10. Afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte

2.10.1. Gældende ret

Efter den gældende § 195 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes

driftsudgifter ved aktivering m.v. af personer i ressourceforløb. Refusionsberettigende driftsudgifter til aktivering m.v. omfatter udgifter til følgende aktiviteter, tilbud og tillægssydelse efter lovens § 195:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, der kan bestå af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 90, samt øvrige uddannelser og kurser, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. lovens § 91.
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 15 mellem en virksomhed og et jobcenter om rekrutteringsforløb for ledige i virksomhedspraktik, hvor virksomheden inden for rammerne af aftalen kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb, mentor og administration.
- Undervisningsmaterialer efter lovens § 172 med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i et tilbud.
- Merudgiftsgodtgørelse efter lovens § 176 ved deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (ansættelse med løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering), hvor der efter jobcentrets vurdering kan udbetales op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud.

Ved tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14 er der ikke refusion efter lovens § 195, men efter §§ 196 og 196 a, hvis der er tale om tilbud efter §§ 96, 97 og 97 a.

Efter § 197, nr. 1, i loven, refunderes en kommunes udgifter til mentorstøtte til personer i ressourceforløb også med 50 pct. Udgifter til mentorstøtte, der kan afholdes efter lovens kapitel 26, omfatter løn til frikøb af mentorer på en arbejdsplads eller uddannelsesinstitution, honorar til en ekstern konsulent og tilskud til køb af uddannelse for mentoren. Det omfatter dermed ikke udgifter forbundet med at levere mentorydelsen, som f.eks. transportudgifter for kommunalt ansatte, der er mentorer, eller løn under mentorers sygdom.

Driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til personer i ressourceforløb er omfattet af budgetgarantien i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, er der fastsat regler om den kommunale budgetgaranti, der indebærer, at kommunerne under ét kompenseres for udviklingen i de kommunale udgifter på visse områder, herunder en række forsørgelsesydelse og aktiveringsudgifter. Kompensationen sker via en regulering af bloktilskuddet.

Efter den gældende § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter den kommunale budgetgaranti bl.a. kommunernes mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til bl.a. ressourceforløbsydelse, driftsudgifter

ved aktivering af personer i ressourceforløb samt mentorstøtte, hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v. til personer i ressourceforløb.

2.10.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at afskaffe statsrefusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering af personer i ressourceforløb. Det sker ved, at denne målgruppe udgår af §§ 195 og 197, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det betyder, at det fra den 1. januar 2022 kun er personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, der er omfattet af lovens § 195 om refusion af driftsudgifter ved aktivering, og det vil kun være personer i jobafklaringsforløb, der vil være omfattet af lovens § 197, nr. 1, om refusion af udgifter til mentorstøtte.

Selv om refusionen bortfalder for personer i ressourceforløb, er driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte omfattet af budgetgarantien i henhold til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Som en konsekvens af ændringerne af reglerne om refusion i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil budgetgarantien fremover fuldt ud omfatte kommunernes mer- eller mindreudgifter til driftsudgifter ved aktivering af personer i ressourceforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Budgetgarantien vil ligeledes fremover fuldt ud omfatte kommunernes mer- eller mindreudgifter til mentorstøtte til personer i ressourceforløb. Der er ingen ændring med hensyn til, at kommunernes reale udgifter til bl.a. ressourceforløbsydelse samt hjælpemidler og befordringsgodtgørelse m.v. til personer i ressourceforløb er omfattet.

Forslaget om at afskaffe refusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte påvirker ikke reglerne om aktivering og mentorstøtte for personer i ressourceforløb, men er et spørgsmål om finansiering mellem stat og kommune. Der er således ingen ændringer i, hvilke tilbud m.v. personer i ressourceforløb kan modtage efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For nærmere om afskaffelsen af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte henvises til lovforslagets § 1, nr. 8 og 9, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) fik virkning den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder bl.a. for behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og for ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

De grundlæggende principper for behandling af personoplysninger fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, og gælder for alle behandlinger af personoplysninger omfattet af forordningen. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«), at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (»formålsbegrænsning«), og at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«). Derudover er det fastsat, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«), og at oplysningerne skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (»rigtighed«).

I databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, findes behandlingsgrundlaget for almindelige personoplysninger. Der kan bl.a. ske behandling af almindelige personoplysninger, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlige og rimelige behandlinger, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX (artikel 85-91).

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, der fastsætter nærmere betingelser for at anvende artikel 6, stk. 2, at grundlaget for behandling i henhold til bl.a. artikel 6, stk. 1, litra e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag, eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Derudover fremgår det bl.a. af artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne i den forbindelse kan fastsætte de generelle be-

tingelser for lovlig behandling, og at man i den forbindelse kan indføre formålsbegrænsninger.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2. Artikel 6, stk. 3, er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Efter databeskyttelsesforordningen er det dermed muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Oplysninger om indsatser i ressourceforløb vil i vid udstrækning kunne ske i medfør af behandlingsreglerne i forordningens artikel 6, hvor jobcentrenes og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings behandling af oplysninger konkret vil skulle ske i medfør af artikel 6, stk. 1, litra e.

Behandling af følsomme personoplysninger er som udgangspunkt forbudt, jf. forordningens artikel 9, stk. 1. Der gælder imidlertid en række undtagelser til dette forbud, jf. stk. 2 og 3. Følsomme personoplysninger er udtømmende opregnet i forordningens artikel 9 og omfatter oplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering.

Efter databeskyttelseslovens § 7, stk. 1, gælder forbuddet mod behandling af følsomme personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, ikke i tilfælde, hvor betingelserne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a, c, d, e eller f, er opfyldt. Efter § 7, stk. 4, i samme lov kan behandling af oplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, ske, hvis behandling af oplysninger er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g.

I forbindelse med tilrettelæggelsen af indsatser for personer i ressourceforløb kan det forudsætningsvis være nødvendigt, at jobcentrene behandler oplysninger om personers helbreds-mæssige forhold for at kunne tilrettelægge et ressourceforløb, som tager højde for den enkeltes helbred. Formålet med behandlingen er, at det skal være muligt at tilrettelægge en hensigtsmæssig indsats under hensyntagen til den enkeltes helbred.

En sådan behandling af oplysninger om helbredsforhold vil være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 9 om behandling af særlige kategorier af personoplysninger (følsomme personoplysninger).

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at behandlingen af helbredsoplysninger i form af for eksempelvis lægeattester eller journaloplysninger, der blandt andet kan indeholde oplysninger om diagnoser og behandlinger, i forbindelse med tilrettelæggelsen og monitoreringen af ressourceforløb vil kunne ske i medfør af forordningens artikel 9, stk. 2, litra

f eller g. Efter artikel 9, stk. 2, litra f kan der bl.a. ske behandling af oplysninger, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Efter litra g kan behandlingen af oplysninger ske, hvis den er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser. Beskæftigelsesministeriet vurderer endvidere, at behandlingen efter de anførte bestemmelser vil kunne ske i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 7, stk. 1 og 4.

Jobcentrene vil fortsat skulle registrere indsatser i ressourceforløbet i egne fagsystemer og via disse indberette indsatserne til det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering således, at den enkelte kan se indsatserne i "Min Plan" på Jobnet, og således, at indsatserne kan indgå i den forudsatte monitorering af kommunerens indsats på ressourceforløb.

Behandlingen af personoplysninger vil skulle ske under iagttagelse af de registreredes rettigheder. Det gælder bl.a. i

forhold til oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, retten til indsigt, jf. artikel 15, retten til berigtigelse, jf. artikel 16, retten til sletning, jf. artikel 17, retten til begrænsning af behandlingen af personoplysninger, jf. artikel 18, og retten til indsigelse, jf. artikel 21. Der henvises til Datatilsynets "Vejledning om de registreredes rettigheder", hvori disse rettigheder er nærmere beskrevet. Vejledningen fremgår på tilsynets hjemmeside.

Den digitale kommunikationen mellem myndighedernes it-systemer og arbejdsløshedskassernes it-systemer skal fortsat overholde sikkerhedsreglerne, herunder i forhold til kryptering, anvendelse af certifikater og logning, og at der alene er arbejdsbetinget adgang til de nødvendige oplysninger. Endvidere skal personer, der logger på selvbetjeningsløsninger og får adgang til læsning og registrering af oplysninger, være sikkert identificerede.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Tabel 4.1. De samlede økonomiske konsekvenser

Mio. kr., 2021 pl	2022	2023	2024	2025	Fuldt indfaset
Stat	-336,7	-333,9	-334,8	-334,8	-334,5
Kommune	347,3	342,2	347,2	351,9	360,2
- heraf administrative merudgifter	66,2	55,0	55,6	55,9	55,9
I alt (før skat og tilbageløb)	10,6	8,3	12,4	17,1	25,7
I alt efter skat og tilbageløb	-5,1	-14,2	-12,1	-9,8	-4,6

Samlet set skønnes aftalen kun at have en begrænset betydning for de offentlige udgifter. Aftalen skønnes før skat og tilbageløb at medføre merudgifter på 10,6 mio. kr. i 2022, og fuldt indfaset medfører aftalen merudgifter på 25,7 mio. kr. Efter skat og tilbageløb skønnes aftalen at medføre mindreudgifter på 5,1 mio. kr. i 2022 og mindreudgifter på 4,6 mio. kr. fuldt indfaset. Aftalen skønnes at medføre øgede administrative merudgifter i kommunerne på ca. 56 mio. kr.

Forslaget medfører imidlertid en betydelig forskydning af udgifter mellem stat og kommuner samt forøgelse af kommunale udgifter, som omfattes af budgetgarantien. De økonomiske konsekvenser for kommunerne af lovforslaget skal forhandles med KL (Kommunernes Landsforening). Forslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget indeholder en fortsat forenkling af reglerne om statsrefusion, der efterfølger afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til modtagere af dagpenge, kontant- og uddannelseshjælp, overgangsydelse, sygedagpenge og ledighedsydelse samt re-

validender pr. 1. januar 2019 og 1. juli 2019, jf. lov nr. 1527 af 18. december 2018 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. (Forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen og bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler som supplerer EURES-forordningen).

Lovforslaget vurderes at medføre begrænsede administrative merudgifter til etablering af flere virksomhedsrettede tilbud, der delvis skal erstatte et forventet fald i aktivering i form af vejledning og opkvalificering, jf. afsnit 4.1.5., administrative merudgifter i forbindelse med indsatsgaranti, jf. afsnit 4.1.2. samt administrative merudgifter i forbindelse med flere virksomhedsrettede forløb i ressourceforløb jf. afsnit 4.1.6.

Lovforslaget forventes ikke at medføre øget administration i regioner og staten.

4.1.1. Afskaffelse af tvungent ressourceforløb for seniorer

Det foreslås, at personer med under 6 år til pensionsalderen ikke skal bevilges ressourceforløb, medmindre de selv ønsker det. Forslaget betyder, at en person, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, kun vil kunne tilbydes et ressourceforløb, hvis vedkommende selv ønsker det.

Forslaget ventes at betyde en reduktion af udgifterne til ressourceforløbsydelse samt merudgifter til andre ydelser, primært førtidspension.

Samlet skønnes forslaget at medføre merudgifter på 8,4 mio. kr. i 2022, 13,6 mio. kr. i 2023, 16,8 mio. kr. 2024, 20,9 mio. kr. i 2025 og 24,1 mio. kr. fuldt indfaset i 2027.

Tabel 4.1.1. Økonomiske konsekvenser af afskaffelse af tvungent ressourceforløb for seniorer

	2022	2023	2024	2025
Stat	2,1	3,1	3,0	3,0
Kommune	6,3	10,5	13,8	17,9
DUT (administrativ)	-0,3	-0,4	-0,5	-0,5
I alt	8,4	13,6	16,8	20,9

4.1.2. Indsatsgaranti i ressourceforløb

Forslaget medfører kommunale merudgifter til flere rehabiliteringsteamøder, da der forudsættes at ville blive behandlet flere sager i rehabiliteringsteamet som følge af forslaget. Der er ved skønnet over merudgiften i 2022 taget udgangspunkt i, at der ud over den løbende tilgang også vil være igangværende sager, der er omfattet af forslaget, og som vil blive behandlet i rehabiliteringsteamet. Efterfølgende vil det kun være den løbende tilgang.

Der afsættes desuden midler til it- og dataunderstøttelse i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i 2021 og

2022 i forbindelse med etableringen af opgørelsen af kommunernes indsats for personer i ressourceforløb i de første 6 måneder af forløbet.

Forslaget skønnes at medføre merudgifter på 5,8 mio. kr. årligt fuldt indfaset. Af de 0,7 mio. kr. til it- og dataunderstøttelse i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering i 2022 forventes 0,3 mio. kr. anvendt i 2021. Der overføres derfor 0,3 mio. kr. fra § 35.11.19. Regeringsreserve til § 17.46.73. Tværgående it-understøttelse i beskæftigelsesindsatsen i 2021 til lovforberedende aktiviteter. Rammen for 2022 nedsættes tilsvarende til 0,4 mio. kr.

Tabel 4.1.2. Økonomiske konsekvenser af indsatsgaranti i ressourceforløb

	2022	2023	2024	2025
Stat	0,7	0,0	0,0	0,0
Kommune	17,9	5,8	5,8	5,8
DUT (administrativ)	17,9	5,8	5,8	5,8
I alt	18,6	5,8	5,8	5,8

4.1.3. Tryghed i ressourceforløb – ret til sundhedsfaglig rådgivning

Forslaget giver personer i ressourceforløb ret til en sam-

tale med en sundhedskoordinator fra klinisk funktion og personens koordinerende sagsbehandler, hvis de ønsker. Det vurderes, at forslaget fuldt indfaset vil medføre administrative merudgifter på 2,9 mio.kr. årligt fuldt indfaset.

Tabel 4.1.3. Økonomiske konsekvenser af tryghed i ressourceforløb

	2022	2023	2024	2025
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	0,7	1,9	2,6	2,9
DUT (administrativ)	0,8	1,9	2,6	2,9
I alt	0,7	1,9	2,6	2,9

4.1.4. Ret til personlig jobformidler

Det foreslås, at der fastsættes en ny bestemmelse, hvorefter personer i ressourceforløb får ret til en personlig job-

formidler. Jobformidleren skal have konkret viden om det lokale arbejdsmarked og skal have en tæt og inddragende dialog med personen, sådan at jobformidleren kan hjælpe den enkelte person med at skabe et godt match med en

virksomhed. Det foreslås også, at jobformidleren skal indgå i et samarbejde med personens koordinerende sagsbehandler. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at forslaget vil medføre merudgifter på ca. 39 mio. kr. årligt fuldt indfaset.

Tabel 4.1.4. Økonomiske konsekvenser af ret til personlig jobformidler

	2022	2023	2024	2025
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	38,7	38,7	38,7	38,7
DUT (administrativ)	38,7	38,7	38,7	38,7
I alt	38,7	38,7	38,7	38,7

4.1.5. Reduktion i aktivering i form af tilbud om vejledning og opkvalificering

Det er forudsat, at kommunerne vil reducere aktiveringsomfanget for tilbud om vejledning og opkvalificering med

15 pct. i forhold til den hidtil forudsatte anvendelse af dette aktiveringsredskab for målgruppen. Forslaget forventes dermed at medføre mindreudgifter på 75 mio. kr. årligt fuldt indfaset til tilbud om vejledning og opkvalificering.

Tabel 4.1.5. Økonomiske konsekvenser af reduktion i aktivering i form af tilbud om vejledning og opkvalificering

	2022	2023	2024	2025
Stat	0	0	0	0
Kommune	-75,0	-74,8	-75,0	-75,0
Budgetgaranti	-75,0	-74,8	-75,0	-75,0
I alt	-75,0	-74,8	-75,0	-75,0

4.1.6. Administrative udgifter som følge af flere i virksomhedsrettet aktivering

Det er forudsat, at kommunerne vil øge antallet af tilbud om virksomhedspraktik. Den forventede forøgelse af aktivering i virksomhedspraktik formodes i et omfang at erstatte aktivering i vejledning og opkvalificering.

Det vurderes, at kommunerne vil få øgede administrative udgifter til at øge aktiveringsomfanget i tilbud om virksomhedspraktik. Det forventes, at forslaget vil medføre en kommunal administrativ merudgift på 5,4 mio. kr. årligt.

Tabel 4.1.6. Økonomiske konsekvenser af flere i virksomhedsrettet aktivering

	2022	2023	2024	2025
Stat	0	0,0	0,0	0,0
Kommune	5,4	5,4	5,4	5,4
DUT (administrativ)	5,4	5,4	5,4	5,4
I alt	5,4	5,4	5,4	5,4

4.1.7. Kortere ressourceforløb og nye aldersgrænser

Det foreslås, at et ressourceforløb højst kan vare 3 år. Dette har til hensigt at skabe mere fokuserede forløb og give personer i ressourceforløb en mere overskuelig tidshorisont for ressourceforløbet.

Forslaget har ikke betydning for den nedre grænse på 1 år.

Det foreslås derfor, at personer mellem 40 og 50 år fremover kan bevilges ét eller flere ressourceforløb af en varighed på maksimalt 3 år per forløb, men at den samlede varighed i ressourceforløb ikke kan overstige 5 år, som i dag, medmindre personen selv ønsker det. Forslaget skønnes at betyde en reduktion i varigheden af ressourceforløb. Varigheden forventes at blive reduceret mest for personer i

ressourceforløb, der er 50 år eller ældre, da de kun kan få ét ressourceforløb, og varigheden af dette forløb reduceres fra 5 år til 3 år. Afkortningen af varigheden af ressourceforløb ventes at betyde, at personer under 50 år, der samlet får ressourceforløb i mere end 3 år, vil skulle have flere møder med rehabiliterings-teamet for at igangsætte gentagne ressourceforløb.

Forslaget ventes således at betyde en reduktion af udgif-

terne til ressourceforløbsydelse samt merudgifter til andre ydelser, primært førtidspension. De flere møder i rehabiliteringsteamet ventes at medføre merudgifter til administration i kommunerne. Samlet skønnes forslaget at medføre merudgifter på 10,7 mio. kr. i 2022, 13,5 mio. kr. i 2023, 13,9 mio. kr. 2024, 14,2 mio. kr. i 2025 og 19,6 mio. kr. fuldt indfaset i 2041.

Tabel 4.1.7. Økonomiske konsekvenser af maksimal varighed af ressourceforløb på 3 år

	2022	2023	2024	2025
Stat	2,4	3,9	4,0	4,0
Kommune	7,5	9,6	9,9	10,2
DUT (administrativ)	3,8	3,6	3,6	3,6
I alt	9,8	13,5	13,9	14,2

Anm. Som følge af afrundinger kan summen af tallene i tabellerne afvige fra totalen

løbsydelsen med 30 pct. af lønindtægter til og med 15.264 kr. fjernes helt.

4.1.8. Ændrede fradragsregler for lønindtægter i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb

Det foreslås, at grænsen for nedsættelse af ressourcefor-

Når fradraget på de 30 pct. af lønindtægter i ressourceforløbsydelse afskaffes for personer i ressourceforløb, skønnes det samlet at medføre merudgifter til ressourceforløbsydelse på ca. 4,2 mio. kr. årligt.

Tabel 4.1.8. Økonomiske konsekvenser af ændrede fradragsregler for lønindtægter i ressourceforløbsydelse under ressourceforløb

	2022	2023	2024	2025
Stat	0,8	0,8	0,8	0,8
Kommune	3,4	3,4	3,4	3,4
DUT (administrativ)	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	4,2	4,2	4,2	4,2

4.1.9. Afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte

Det foreslås, at afskaffe statsrefusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering af personer i ressourceforløb og udgifter til mentorstøtte til personer i ressourceforløb pr. 1. januar 2022. Samtidigt med afskaffelse af refusion bliver

alle driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte fuldt ud omfattet af budgetgarantien. Med forslaget er der således beregnet en direkte virkning med en tilsvarende forøgelse af budgetgaranterede udgifter. De offentlige udgifter påvirkes ikke samlet set. De økonomiske konsekvenser tager udgangspunkt i statens budgetterede udgifter til refusion for 2021 på forslag til finanslov for 2020.

Tabel 4.1.9. Økonomiske konsekvenser af afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte

Mio. kr., 2021 pl	2022	2023	2024	2025
Stat	-342,4	-341,7	-342,6	-342,6
Driftsudgifter ved aktivering	-250	-249,5	-250,1	-250,1
Mentorstøtte	-92,4	-92,2	-92,5	-92,5
Kommune	342,4	341,7	342,6	342,6
Budgetgaranti	342,4	341,7	342,6	342,6
I alt	0,0	0,0	0,0	0,0

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet.

Efter princip 1 bør lovgivningen være enkel og klar, så den er let at forstå for borgere og virksomheder. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med dette princip, da forslaget vurderes at give enkle regler.

Efter princip 2 skal lovgivningen understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med dette princip, da der i de gældende regler er hjemmel til at kommunikere digitalt med personer i ressourceforløb. Der er herunder bemyndigelse til at fastsætte regler om obligatorisk digital kommunikation og om fritagelse for obligatorisk digital kommunikation. Forslaget ændrer ikke på disse eksisterende bemyndigelser.

Efter princip 3 bør lovgivningen understøtte, at administrationen af lovgivningen kan ske helt eller delvist digitalt (automatisk sagsbehandling) og under hensyntagen til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed. Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at princip 3 ikke er relevant i forhold til lovforslaget, da indsatsen efter gældende regler tilrettelægges blandt andet på grundlag af en tværfaglig vurdering og indstilling på møde i rehabiliteringsteam.

Efter princip 4 bør fagministeriet overveje, om der i stedet for at indføre nye indberetningskrav kan trækkes på data fra eksisterende offentlige registre som grundlag for administrationen af lovgivningen. Efter princippet bør begreber og data så vidt muligt genbruges på tværs af myndigheder. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med dette princip, da opsamling af data brug for visning af indsatser i borgerens "Min plan" på Jobnet og til monitorering af indsatsgarantien forventes at ske via etablerede indberetninger fra kommunerne til det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG) om de enkelte borgers indsatser i hhv. beskæftigelses-, social- og den kommunale sundhedsforvaltning.

Jobformidlere er en ny indsats i forhold til personer i ressourceforløb, så der er ikke tale om oplysninger, der findes hos andre myndigheder. De eksisterende regler om indberetning oplysninger om jobformidlere til dagpengemodtagere udvides til også at omfatte oplysninger om jobformidlere til personer i ressourceforløb. Indberetningspligten vil komme til at fremgå af bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet.

Efter princip 5 forudsætter en høj grad af digitalisering, at datasikkerhed prioriteres højt af myndighederne. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med dette princip, da det bl.a. gælder, at kommunikationen mellem jobcentrenes fagsystemer og DFDG fortsat vil skulle ske sikkert via bl.a. krypterede forbindelse og ved brug af certifikater. Der foretages logning, når oplysningerne i DFDG læses eller opdateres.

Efter princip 6 bør offentlige myndigheder i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende eksisterende of-

fentlig infrastruktur, så der sikres størst muligt genbrug og sammenhæng på tværs. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med dette princip, da opsamling af data til monitorering af indsatsgarantien forventes at ske via etablerede indberetninger fra kommunerne til det fælles it-baserede datagrundlag (DFDG). Ved borgernes login til Jobnet kan endvidere anvendes NemLog-in. Og kommunerne anvender Digital Post ved afsendelse af afgørelser m.v. til borgerne.

Efter princip 7 bør der ved udarbejdelse af lovgivningen tages højde for muligheden for efterfølgende kontrol samt forebyggelse af snyd og fejl. Lovforslaget vedrører ikke udbetalingen af ydelser til borgere eller tilskud til virksomheder m.v. Beskæftigelsesministeriet vurderer, at princippet ikke er relevant i forhold til lovforslaget, da der med forslaget bl.a. foreslås ændrede regler om ressourceforløbs varighed og om for hvilke aldersgrupper, det er obligatorisk at deltage i ressourceforløb. Beskæftigelsesministeriet vil dog fortsat via statistisk opfølgning på oplysninger indberettet til DFDG, der indgår i Det Statistiske Datavarehus i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug for statistisk opfølgning på indsatsen og til brug for udstilling af målinger på Jobindsats.dk, kunne følge, om kommunerne efterlever de foreslåede regler.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at principperne 1-5 for agil erhvervsrettet regulering på denne baggrund ikke er relevante for ændringerne i lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen klima- og miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter. For så vidt angår forholdet til databeskyttelsesforordningen henvises til afsnit 3.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. januar 2020 til den 18. februar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsskadeforeningen AVS, BDO Danmark, Bedre Psykiatri, Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Danmarks Frie Fagforening, Cabi, Danmarks Veteraner,

Dansk handicapforbund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Soldater og Marineforeningers Fællesråd, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, DIF Soldaterprojekt, Erhvervsstyrelsen, Finansrådet, Finanstilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Folk og Sikkerhed, Fonden Danske Veteranhjem, Foreningen af Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, FSR – danske revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie Funktionærer, Forsvarsministeriets Personalestyrelse, Frivilligrådet, Hovedorganisationen af Offi-

cerer i Danmark, Hovedorganisationen for Personel af Reserven i Danmark, Hærens Konstabel- og korporalforening, Institut for Menneskerettigheder, KFUMs Soldatermission, KL (Kommunernes Landsforening), KLAPjob, Kooperationen, Kristelig Fagbevægelse, LAFS – Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af førtidspensionister, LAP - Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere, Lægeforeningen, Mars og Merkur Danmark, Psykiatrifonden, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, SAND - De hjemløses organisation, SIND, Sundhedskartellet, Veteran Jumpstart, Veteranalliancen, Veterancentret, Veteranhaven og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Lovforslaget skønnes at medføre mindreudgifter for: 2022: 357,7 mio. kr. 2023: 364,8 mio. kr. 2024: 367,6 mio. kr. 2025: 368,4 mio. kr. Kommuner: Lovforslaget skønnes at medføre mindreudgifter for: 2022: 70,0 mio. kr. 2023: 106,1 mio. kr. 2024: 114,6 mio. kr. 2025: 118,3 mio. kr.	Stat: Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for: 2022: 21,0 mio. kr. 2023: 30,9 mio. kr. 2024: 32,8 mio. kr. 2025: 33,6 mio. kr. Kommuner: Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for: 2022: 417,3 mio. kr. 2023: 448,3 mio. kr. 2024: 461,8 mio. kr. 2025: 470,2 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende § 112, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Efter § 114, stk. 3, 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan der alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

Det foreslås i § 112, stk. 3, 1. pkt., som noget nyt, at for personer, der har mindre end 6 år tilbage til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, skal der ikke iværksættes et ressourceforløb, medmindre personen selv ønsker det.

Årsagen til ændringen er, at personer, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, har et relativt kort arbejdsmarkedsperspektiv. Disse personer vil derfor ikke skulle i ressourceforløb, medmindre de selv ønsker det. Det skal sikre, at ressourceforløb målrettes personer, som vil have mest gavn af en langsigtet, tværfaglig indsats for at udvikle arbejdsevnen.

Forslaget betyder, at en person, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, ikke vil skulle deltage i et ressourceforløb, medmindre personen selv ønsker det. Det gælder, uanset om personen tidligere har deltaget i et eller flere ressourceforløb. Uanset at en person, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen selv ønsker et ressourceforløb, vil det altid bero på en konkret vurdering, om et ressourceforløb vil være relevant for personen.

Forslaget betyder endvidere, at jobcenteret ikke kan træffe afgørelse om, at personen skal påbegynde et ressourceforløb på et tidspunkt, hvor personen har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, medmindre personen selv ønsker det.

Det forhold, at personen ikke ønsker at deltage i et ressourceforløb, fordi personen har mindre end 6 år tilbage til folkepensionsalderen, vil ikke medføre, at personen vil have ret til fleksjob eller førtidspension, hvis personen ikke opfylder betingelserne herfor. Hvis personen ikke opfylder betingelserne for fleksjob eller førtidspension, skal kommunen vurdere hvilke beskæftigelsesrettede tilbud, der kan hjælpe den pågældende i beskæftigelse. Der henvises til § 1 a i lov om social pension, hvor folkepensionsalderen er fastlagt.

Det foreslås i § 112, stk. 3, 2. pkt., at en person, der i løbet af et ressourceforløb når det tidspunkt, hvor der er mindre end 6 år til folkepensionsalderen, skal fortsætte forløbet, til det er afsluttet.

Forslaget betyder, at en person, som deltager i et ressourceforløb, ikke vil skulle afbryde forløbet som følge af, at

personen undervejs i forløbet når det tidspunkt, hvor personen har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Ressourceforløbet kan afbrydes af andre grunde, f.eks. hvis personen får arbejde og bliver selvforsørgende undervejs i ressourceforløbet.

Der henvises til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den gældende § 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et ressourceforløb bestå af tilbud efter lovens kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning, herunder lov om social service og sundhedsloven.

Efter § 54, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal et tilbud altid være tilpasset personens helbredstilstand.

Efter den gældende § 11, stk. 2, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., træffer kommunen afgørelse om indsatserne i ressourceforløbet på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling.

Det foreslås i § 113, stk. 2, at kommunen skal forelægge en persons sag om ressourceforløb for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., når personen ikke er påbegyndt et tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at ressourceforløbet er påbegyndt. Det gælder dog ikke, hvis særlige grunde taler herfor.

Forslaget har til hensigt at sikre, at personer i ressourceforløb får en tidlig og målrettet indsats, der hjælper dem videre, og som tager udgangspunkt i rehabiliteringsteamets indstilling. Intentionen er, at personens indsats igangsættes hurtigst muligt og inden for 6 måneder.

Forslaget betyder, at kommunen vil skulle sørge for, at personens sag bliver forelagt for rehabiliteringsteamet, hvis personen ikke er kommet i gang med et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en indsats efter lov om social service eller en kommunal sundhedsindsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at personen er påbegyndt et ressourceforløb. Forslaget betyder endvidere, at personens sag skal forelægges for rehabiliteringsteamet, uanset at personen påbegynder en indsats kort tid efter, at de 6 måneder er gået.

De gældende regler i § 43 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om, at rehabiliteringsplanens forberedende del danner grundlag for sagens behandling i rehabiliteringsteamet, vil også skulle finde anvendelse, når rehabiliteringsteamet behandler sager om borgere i ressourceforløb som følge af, at borgeren ikke er kommet i gang med en indsats inden for 6 måneder. Der vil alene være behov for at opdatere den forberedende del i det omfang, der er kommet nye, væsentlige oplysninger i sagen, efter at personen er overgået til ressourceforløb.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7, om myndiggørelse til at fastsætte nærmere regler om kommunens

forelæggelse af en sag for rehabiliteringsteamet på grund af manglende påbegyndelse af indsats m.v., hvorefter der forventes at blive fastsat nærmere regler om, hvilke særlige grunde der kan tale for, at sagen ikke skal forelægges for teamet, selvom personen ikke er påbegyndt en indsats inden for 6 måneder.

Der henvises endvidere til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 2, nr. 1 og 2.

Det foreslås endvidere i § 113, *stk. 3, 1. pkt.*, at en person i ressourceforløb, der mener, at et beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tilstrækkeligt hensyn til personens helbreds-tilstand, jf. § 53, stk. 4, har ret til at få en samtale med en sundhedskordinator fra regionens kliniske funktion og den koordinerende sagsbehandler.

Det foreslås endvidere i 2. *pkt.*, at gør personen brug af retten til at få en samtale, inden tilbuddet er påbegyndt, skal personen ikke påbegynde tilbuddet, før jobcenteret har taget stilling til, om tilbuddet skal tilpasses. Forslaget betyder, at personen først vil skulle påbegynde tilbuddet, når jobcenteret har tilpasset tilbuddet, eller når jobcenteret på baggrund af sundhedskordinators rådgivning har vurderet, at det ikke er nødvendigt at tilpasse tilbuddet.

Det foreslås herudover i 3. *pkt.*, at har personen en jobformidler, kan denne deltage i samtalen i stedet for den koordinerende sagsbehandler.

Forslaget har til hensigt at understøtte, at personer i ressourceforløb er trygge ved at deltage i beskæftigelsesrettede tilbud.

Forslaget betyder, at når en person får et virksomhedsrettet tilbud efter kapitel 11 eller 12 eller et tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 14, som personen ikke er tryk ved at deltage i, fordi personen mener, at tilbuddet ikke tager tilstrækkeligt hensyn til personens helbreds-mæssige situation, vil jobcenteret skulle tilbyde personen en samtale med en sundhedskordinator og personens koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3. Retten vil alene basere sig på borgerens opfattelse af tilbuddet, og er således uafhængig af, om tilbuddet efter jobcenterets vurdering tager tilstrækkeligt hensyn til borgerens helbreds-mæssige situation.

Retten til at få en samtale med en sundhedskordinator og koordinerende sagsbehandler vil gælde både, inden personen påbegynder tilbuddet, og efter, at personen er påbegyndt tilbuddet. Benytter personen retten i forhold til et tilbud, som personen allerede er påbegyndt, skal personen fortsætte i tilbuddet. Personen skal således kun ophøre i tilbuddet før tid, hvis jobcenteret på baggrund af sundhedskordinators rådgivning beslutter, at personen skal have et andet tilbud.

Forslaget ændrer ikke på, at personen kan klage over kommunens afgørelse om et tilbud inden 4 uger efter, at personen har modtaget afgørelsen, jf. § 204 og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7, om be-myndigelse til at fastsætte nærmere regler om kommunens vejledning om retten til at få en samtale med sundhedskoor-dinator og koordinerende sagsbehandler, personer, der skal

deltage i samtalen, og kommunens anvendelse af rådgivnin-gen fra sundhedskordinator.

Der henvises endvidere til afsnit 2.4. i de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 2, nr. 3.

Til nr. 3

Efter den gældende § 113, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan ressourceforløbet bestå af tilbud efter lovens kapitel 11 (virksomhedspraktik), kapitel 12 (løntilskud) og kapitel 14 (vejledning og opkvalificering) samt en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte som en understøttende indsats efter lovens kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand med henblik på, at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Ressourceforløbet skal hjælpe personer med komplekse problemer videre gennem en tværfaglig og sammenhængen-de indsats, så de på sigt kan komme i job eller i gang med en uddannelse. Indsatsen skal målrettes og tilpasses personens forudsætninger og behov og have et klart mål i forhold til arbejdsmarkedet.

Formålet med ressourceforløbet er at udvikle personens arbejdsevne. Arbejdsevnen skal udvikles gennem en konkret aktiv indsats, hvor personens mål i forhold til job og uddan-nelse skal være styrende for, hvilke aktiviteter der sættes i gang. Ressourceforløbet handler om at udvikle arbejdsevnen med henblik på at finde det rette job med opgaver, der passer til den enkelte. Derfor vil der altid så vidt muligt skulle opstilles konkrete og realiserbare jobmål i samarbejde med personen – også selvom job eller uddannelse ligger langt ude i fremtiden. Jobmålet skal sikre fokus i indsatsen, så både personen, personens netværk og kommunen har et pejlemærke i forhold til arbejdsmarkedet.

Efter § 36, stk. 3, skal jobcenteret udpege en gennemgåen-de og koordinerende sagsbehandler til en person, der delta-ger i et ressourceforløb. Den koordinerende sagsbehandler er ansvarlig for at varetage sagsbehandlingen i samarbejde med personen, herunder løbende følge op på indsatsen og løbende koordinere indsatsen i den enkelte sag samt bistå personen med at realisere sit uddannelses- eller jobmål. Det skal sikre, at personen oplever kontinuitet og sammenhæng i indsatsen, og at personens faste sagsbehandler bistår perso-nen med at gennemføre rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Efter § 45, stk. 1, skal rehabiliteringsplanens indsatsdel indgå i borgerens ”Min Plan”. Den gennemgående og koor-dinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3, udarbejder rehabili-teringsplanens indsatsdel i samarbejde med personen. Den koordinerende sagsbehandler varetager den løbende opføl-gning og koordinering i samarbejde med personen, sørger for, at indsatsdelen opdateres efter personens aktuelle situation og behov, og bistår personen med at gennemføre rehabilite-ringsplanen, herunder med at realisere job- og uddannelses-mål.

Endelig fremgår det af § 47, at beskæftigelsesministeren

fastsætter regler om indhold og udformning af ”Min Plan” og rehabiliteringsplanen og om, hvordan rehabiliteringsplanens indsatsdel indgår i personens ”Min Plan”. Bemyndigelsen er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse om rehabiliteringsplan og rehabiliteringsteamets indstilling om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v., hvor der er fastsat nærmere regler om, hvad der skal indgå i rehabiliteringsplanens indsatsdel.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 113 a om ret til en personlig jobformidler for personer i ressourceforløb.

Det foreslås i § 113 a, 1. pkt., at personer i ressourceforløb har ret til en personlig jobformidler. Det foreslås i § 113 a, 2. pkt., at jobformidleren i samarbejde og tæt dialog med personen vil skulle understøtte, at der bliver skabt det rigtige match mellem personen og en arbejdsgiver, så personen vil kunne ansættes ordinært som lønmodtager, herunder med få ugentlige timer, eller påbegynde et virksomhedsrettet tilbud efter lovens kapitel 11 eller 12.

Forslaget betyder, at personer i ressourceforløb vil få ret til en personlig jobformidler, som skal have konkret viden om det lokale arbejdsmarked, og som skal have en tæt og inddragende dialog med personen blandt andet om hvilke arbejdsområder, der er relevante for at understøtte, at personen kan nå sit jobmål. Retten til en personlig jobformidler skal gives med henblik på at hjælpe personen med at skabe et godt match med en virksomhed. Jobformidleren vil også kunne understøtte, at personen fastholdes på en virksomhed. Dette skal sikre fremdrift i ressourceforløbet og medvirke til, at personen på sigt kan komme i beskæftigelse.

Der er tale om et tilbud til personen. Det vil sige, at personen kun får en jobformidler, hvis vedkommende ønsker det.

Jobformidleren vil skulle have en særlig rolle i relation til den virksomhedsrettede indsats, men retten til en personlig jobformidler vil ikke være forbeholdt personer i ressourceforløb, der er indstillet til en virksomhedsrettet indsats. Personer i ressourceforløb, der ikke er indstillet til en virksomhedsrettet indsats, vil således også skulle tilbydes hjælp fra en personlig jobformidler. Det kan f.eks. være, at personen gerne vil have hjælp til at forberede sig på muligheden for at komme i en virksomhedsrettet indsats på længere sigt.

Forslaget betyder endvidere, at den personlige jobformidler – ud over at have konkret viden om det lokale arbejdsmarked – skal kunne varetage dialogen med virksomheder.

Det foreslås i § 113 a, 3. pkt., at jobformidleren skal indgå i et samarbejde med personens gennemgående og koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3.

Forslaget betyder, at jobformidleren vil skulle supplere og arbejde tæt sammen med personens koordinerende sagsbehandler. Jobformidleren vil derfor også skulle deltage i den løbende opfølgning med personen og dennes koordinerende sagsbehandler. Jobformidleren ville eksempelvis også kunne deltage i arbejdet med rehabiliteringsplanens indsatsdel, der skal indgå i personens ”Min Plan”.

Personens koordinerende sagsbehandler vil fortsat have ansvaret for løbende at følge op på indsatsen og løbende

koordinere indsatsen i den enkelte sag samt bistå personen med at realisere sit uddannelses- eller jobmål.

Som konsekvens af, at det foreslås indført, at personer i ressourceforløb har ret til en jobformidler, vil den koordinerende sagsbehandler således skulle sikre, at alle væsentlige aftaler mellem personen og dennes jobformidler fremgår af ”Min Plan”. Sigtet er, at såvel borger som alle fagprofessionelle har fuld indsigt i retning og prioriteringer i borgerens forløb, samt at der kan følges systematisk op på borgerens forløb. For at sikre dette forventes det, at der med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 47 vil blive fastsat nærmere regler om, at konkrete aftaler med jobformidler også vil skulle fremgå af ”Min Plan”.

Jobformidlerrollen vil ikke kunne varetages af personens koordinerende sagsbehandler. Har personen en mentor, vil en mentor med de rette kvalifikationer kunne varetage rollen som personlig jobformidler. Rollen som jobformidler, mentor og virksomhedskonsulent vil også kunne varetages af den samme person i det omfang, personen har de rette kvalifikationer til at varetage de forskellige roller.

Det forventes, at de gældende administrativt fastsatte regler om indberetning af oplysninger om jobformidler til dagpengemodtagere og indberetningen af koordinerende sagsbehandlere for andre målgrupper udvides til også at omfatte oplysningerne om jobformidlere til personer i ressourceforløb, således at oplysningerne vil blive vist for personen på Jobnet.

For så vidt angår personer, der er påbegyndt et ressourceforløb forud for lovens ikrafttræden, henvises til lovforslagets § 6 om overgangsbestemmelser og bemærkningerne hertil.

Der henvises til afsnit 2.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter den gældende § 114, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et ressourceforløb være af mindst 1 og højst 5 års varighed.

Forskellen i varighed af ressourceforløbet fra 1 år og op til 5 år giver fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Det forhold, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed, betyder, at kommunen skal tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Længden på et ressourceforløb skal fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov. Kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker i langdrag.

Et ressourceforløb kan ikke forlænges, men kommunen kan tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. lovens § 114, stk. 2.

Det foreslås i § 114, stk. 1, 1. pkt., at varigheden af et ressourceforløb ændres fra mindst 1 og højst 5 år til mindst 1 og højst 3 år.

Forslaget betyder, at et ressourceforløb kan være af mindst

1 og højst 3 års varighed. Den maksimale varighed af et ressourceforløb vil således blive reduceret til 3 år mod 5 år i dag.

Formålet med ændringen fra 5 til 3 år er at gøre ressourceforløbene mere fokuserede og give personen en mere overskuelig tidshorisont i ressourceforløbet. Endvidere skal ændringen medvirke til at fremme en tidlig indsats i forløbene.

Forslaget har ikke betydning for den nedre grænse på 1 år i ressourceforløb. Det betyder, at der fortsat kun skal visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Det gælder således fortsat, at hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, f.eks. kontanthjælp.

Muligheden for at lade ressourceforløbet vare fra 1 år og op til 3 år vil fortsat give fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Kommunen vil således fortsat skulle tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Længden på et ressourceforløb vil skulle fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov. Kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker i langdrag, således at personen ikke er i ressourceforløb i unødigt lang tid.

Forslaget ændrer ikke på, at et ressourceforløb ikke kan forlænges, men kommunen vil som efter de gældende regler i § 114, stk. 2, kunne tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Der henvises til afsnit 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter den gældende § 114, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan et ressourceforløb være af mindst 1 og højst 5 års varighed.

Forskellen i varighed af ressourceforløbet fra 1 år og op til 5 år giver fleksibilitet og mulighed for at målrette indsatsen til den enkeltes behov. Det forhold, at et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed, betyder, at kommunen skal tage konkret stilling til varigheden af ressourceforløbet i forbindelse med kommunens afgørelse om bevilling af ressourceforløbet.

Længden på et ressourceforløb skal fastlægges med udgangspunkt i personens konkrete forudsætninger og behov. Kommunen skal løbende være opmærksom på, at forløbet ikke trækker i langdrag.

Et ressourceforløb kan ikke forlænges, men kommunen kan tilbyde et nyt ressourceforløb, hvis betingelserne herfor er opfyldt, jf. lovens § 114, stk. 2.

Efter § 114, stk. 2, i loven kan personen tilbydes flere på hinanden følgende ressourceforløb.

En person vil kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis det er relevant for personen. Der er ikke en øvre grænse for, hvor mange ressourceforløb en person kan tilbydes. Det vil

således bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Efter § 114, stk. 3, 1. pkt., i loven kan en person over 40 år tilbydes mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det.

Personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, vil efterfølgende kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Det foreslås i § 114, stk. 3, 1. pkt., at for personer mellem 40 og 50 år kan den samlede periode, hvor personen er i ressourceforløb, ikke overstige 5 år, medmindre personen ønsker det.

Forslaget betyder, at personer mellem 40 og 50 år, som har været i ressourceforløb i sammenlagt 5 år eller mere, kun vil kunne tilbydes et nyt ressourceforløb, hvis de selv ønsker det.

Forslaget betyder endvidere, at en person mellem 40 og 50 år, der har gennemført et ressourceforløb på 3 år, kan få et nyt ressourceforløb af op til 2 års varighed. Personen kan således kun få et nyt ressourceforløb af mere end 2 års varighed, hvis personen selv ønsker det.

Forslaget om, at personer mellem 40 og 50 år højst kan være i ressourceforløb i sammenlagt 5 år, skal ses i sammenhæng med forslaget til § 114, stk. 1, 1. pkt., om, at den maksimale varighed af et ressourceforløb vil blive reduceret til 3 år mod 5 år i dag. Det svarer til den gældende § 114, stk. 3, 1. pkt., hvorefter personer over 40 år kan være i et ressourceforløb af højst 5 års varighed.

Som efter de gældende regler vil det altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen. Hvis det er helt åbenbart, at personens arbejdssevne ikke kan udvikles, vil kommunen skulle vurdere, om nedsættelsen af arbejdssevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede. Er det ikke lykkedes at udvikle personens arbejdssevne i ressourceforløb i en periode på sammenlagt 5 år, så personen kan komme i arbejde, f.eks. i et fleksjob, vil det skulle indgå i vurderingen af, om personen er i målgruppen for førtidspension. Personen vil som udgangspunkt kun kunne overgå til kontanthjælp efter at have deltaget i ressourceforløb i sammenlagt 5 år eller mere, når der er dokumentation i sagen for, at der er sket en så positiv udvikling i forhold til personens arbejdssevne, at personen ikke længere er i målgruppen for hverken ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Personen vil dog også kunne overgå til kontanthjælp, hvis kommunen har vurderet, at personen ikke er i målgruppen for førtidspension eller fleksjob, og personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et nyt ressourceforløb.

Det foreslås i § 114, stk. 3, 2. pkt., at personer, der fylder 40 år under et ressourceforløb, dog fortsætter i forløbet, til det er afsluttet, uanset at den samlede periode kommer til at overstige 5 år.

Det betyder, at en person, som er påbegyndt et forløb før det fyldte 40. år, ikke skal afbryde sit igangværende forløb som følge af, at personen fylder 40 år, uanset at personen på dette tidspunkt har været i ressourceforløb i en samlet periode på 5 år eller mere. Forslaget afspejler, at der med aftalen er fokus på, at personer mellem 40 og 50 år har et potentiale for at udvikle deres arbejdsevne. Jobcenteret vil som i dag skulle være løbende opmærksom på, at forløbet ikke trækker i langdrag, således at personen ikke er i ressourceforløb i unødigt lang tid.

Når personen afslutter ressourceforløbet, vil der ikke kunne iværksættes yderligere forløb, medmindre personen ønsker det, når personen efter det fyldte 40. år har været i ressourceforløb i 5 år eller mere.

Forslaget har ikke betydning for den nedre grænse på 1 år i ressourceforløb. Det betyder, at der fortsat kun skal visiteres til et ressourceforløb, når det er nødvendigt med en længerevarende indsats. Det gælder således fortsat, at hvis den påkrævede indsats er af kortere varighed, vil den kunne tilbydes gennem den ordinære indsats med det dertil hørende forsørgelsesgrundlag, f.eks. kontanthjælp.

Der henvises til afsnit 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter den gældende § 114, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan kommunen, når personen er over 40 år, tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det.

Personer over 40 år, der har gennemført et ressourceforløb, vil efterfølgende kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis de selv ønsker det. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 40 år. Det vil altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen.

Det foreslås i § 114, stk. 3, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., at »40« ændres til »50«. Det betyder, at personer over 50 år, der har gennemført et ressourceforløb, efterfølgende vil kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis personen ønsker det.

Forslaget indebærer, at grænsen for at kunne blive bevilget mere end ét ressourceforløb vil blive rykket fra 40 år til 50 år. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås, at personer mellem 40 og 50 år højst kan være i ressourceforløb i sammenlagt 5 år, medmindre de ønsker yderligere ressourceforløb.

Forslaget betyder, at personer, der er fyldt 50 år, og som har gennemført et ressourceforløb, efterfølgende vil kunne tilbydes flere ressourceforløb, hvis de ønsker det, og de er i målgruppen for ressourceforløb. Det gælder, uanset om det første ressourceforløb er begyndt før eller efter, at personen er fyldt 50 år.

Som efter de gældende regler vil det altid bero på en konkret vurdering, om endnu et ressourceforløb er relevant for personen. Hvis det er helt åbenbart, at personens arbejdsevne ikke kan udvikles, vil kommunen skulle vurdere,

om nedsættelsen af arbejdsevnen er varig og har et sådant omfang, at betingelserne for at tilkende førtidspension er til stede. Er det ikke lykkedes at udvikle personens arbejdsevne i ressourceforløb, så personen kan komme i arbejde, herunder i fleksjob, vil det skulle indgå i vurderingen af, om personen er i målgruppen for førtidspension. Personen vil som udgangspunkt kun kunne overgå til kontanthjælp efter at have deltaget i ressourceforløb, når der er dokumentation i sagen for, at der er sket en så positiv udvikling i forhold til personens arbejdsevne, at personen ikke længere er i målgruppen for hverken ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension. Personen vil dog også kunne overgå til kontanthjælp, hvis kommunen har vurderet, at personen ikke er i målgruppen for førtidspension eller fleksjob, og personen udtrykkeligt har tilkendegivet, at personen ikke ønsker et nyt ressourceforløb.

Der henvises til afsnit 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

I de gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats findes der ikke en bemyndigelsesbestemmelse vedrørende indsatsen i ressourceforløb.

Det foreslås i § 115 a, stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår kommunen skal forelægge en sag for rehabiliteringsteamet, jf. § 113, stk. 2, herunder om opgørelsen af indsatserne, omfattede indsatser og tilfælde, hvor kommunen ikke skal forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, uanset at personen ikke er påbegyndt en indsats senest 6 måneder efter, at personen påbegyndte ressourceforløbet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til lovens § 113, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter kommunen skal forelægge en sag for rehabiliteringsteamet, når en person ikke er påbegyndt et tilbud efter lovens kapitel 11, 12 eller 14 i denne lov, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at personen er påbegyndt ressourceforløbet.

Det forventes, at der blandt andet vil blive fastsat nærmere regler om, at en indsats vil skulle være påbegyndt efter, at personen er overgået til ressourceforløbet, og at der vil være særlige situationer, hvor sagen ikke skal forelægges rehabiliteringsteamet, selvom personen ikke er påbegyndt en indsats inden for 6 måneder. Det kan eksempelvis være i de tilfælde, hvor personen i en længere periode ikke har været i stand til at deltage i en indsats på grund af personens helbredsmæssige tilstand.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat nærmere regler om, hvilke tilbud efter social- og sundhedslovgivningen, der medregnes i opgørelsen af indsatsen i ressourceforløbet.

Det foreslås herudover i § 115 a, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om personens ret til en samtale med en sundhedskoordinator og personens koordinerende sagsbehandler, jf. § 113, stk. 3, herunder om kommunens vejledning af personen om retten, personer der

skal deltage i samtalen, og kommunens anvendelse af rådgivningen fra sundhedskoordinator.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til lovens § 113, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter en person i ressourceforløb, der mener, at et beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tiltrækkeligt hensyn til personens helbreds-tilstand, har ret til at få en samtale med en sundhedskoordinator fra regionens kliniske funktion og den koordinerende sagsbehandler.

Det forventes, at der blandt andet vil blive fastsat nærmere regler om, at når der tale om et virksomhedsrettet tilbud efter lovens kapitel 11 eller 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, kan personens jobformidler, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, deltage i samtalen i stedet for den koordinerende sagsbehandler.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat nærmere regler om, at jobcenteret på baggrund af sundhedskoordina-tors rådgivning skal tage stilling til, om tilbuddet skal tilpas-ses, eller om jobcenteret skal iværksætte et andet tilbud. En-delig vil der blive fastsat nærmere regler om, at jobcenteret skal vejlede personen om retten til at få en samtale med koordinerende sagsbehandler og en sundhedskoordinator se-nest, når jobcenteret afgiver et konkret tilbud til personen.

Der henvises til afsnit 2.3. og 2.4. i de almindelige be-mærkninger og til bemærkningerne til § 2, nr. 3.

Til nr. 8

Det fremgår af gældende § 195 i lov om en aktiv beskæfti-gelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11, 13, når udgiften angår følgende:

- 1) Tilbud efter kapitel 14, herunder deltagerbetaling, jf. §§ 196 og 196 a
- 2) Partnerskabsaftaler efter § 15
- 3) Undervisningsmaterialer efter § 172
- 4) Merudgiftsgodtgørelse efter § 176.

Den gældende bestemmelse omfatter således personer i jobafklaringsforløb, ressourceforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for uddannelses- og beskæfti-gelsesfremmende indsats, når udgiften angår: - Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14, herun-der deltagerbetaling, bortset fra udgifter til uddannelse under puljerne til uddannelsesløft og den regionale uddannelses-pulje samt den midlertidige ordning med ret til erhvervsud-dannelse efter lovens § 96, 97 og 97 a, hvor kommunerne under puljerne og den midlertidige ordning får 80 pct. af deres udgifter dækket, jf. lovens §§ 196 og 196 a,

- udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lo-vens § 15,
- undervisningsmaterialer efter lovens § 172 og
- merudgiftsgodtgørelse efter lovens § 176.

Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens ka-pitel 14 omfatter uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæf-tigelse på arbejdsmarkedet. Det omfatter bl.a. AMU-kurser, erhvervsuddannelser og videregående uddannelser. Derudo-

ver omfatter tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 14 øvrige uddannelser og kurser samt sær-ligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb. Det omfatter kurser, uddannelser og uddannelsesforløb, som ikke omfattes af be-skrivelsen ovenfor. Det kan bl.a. være kurser udbudt af pri-vate udbydere. Undervisningsmaterialer efter lovens § 172 omfatter udgifter til tilskud til undervisningsmaterialer med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i til-buddet. Ligesom hidtil indgår der ikke øvrige hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretnin-ger. Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler omfatter udgifter, når jobcenteret indgår en partnerskabsaftale med en virksomhed om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik, hvor virksomheden kan få tilskud til af-holdte udgifter til bl.a. vejlednings- og opkvalificeringsfor-løb og mentor. Udgifter til merudgiftsgodtgørelse efter § 176 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats giver mulighed for at give et beløb på op til 1.000 kr. om måneden til hel eller delvis dækning af en persons anslåede udgifter ved at deltage i et tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Godtgørelsen kan ikke anvendes til dækning af udgifter til befordring ud over de første 24 km.

Det foreslås i lovens § 195, at målgruppe 8 udgår, dvs. at personer i ressourceforløb udgår af bestemmelsen. Det medfører, at kommunerne fra 1. januar 2022 ikke vil få refu-sion af driftsudgifter ved aktivering af personer i ressource-forløb. Der er ingen ændring i refusionsreglen for personer i jobafklaringsforløb, førtidspensionister og unge under 18 år med behov for uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats.

Der henvises til afsnit 2.10. i de almindelige bemærknin-ger.

Til nr. 9

Det fremgår af gældende § 197, nr. 1, i lov om en ak-tiv beskæftigelsesindsats, at staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter lovens kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8. Den gældende be-stemmelse omfatter derfor personer i jobafklaringsforløb og ressourceforløb. Mentorstøtte efter lovens kapitel 26 gives med henblik på, at personen kan opnå eller fastholde aktivi-teter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse.

Det foreslås i lovens § 197, nr. 1, at målgruppe 8 ud-går, dvs. at personer i ressourceforløb udgår af bestemmel-sen. Det medfører, at kommunerne fra 1. januar 2022 ikke vil kunne få refusion efter bestemmelsen for udgifter til mentorstøtte for personer i ressourceforløb. Der er ingen ændring i refusionsreglen for personer i jobafklaringsforløb.

Der henvises til afsnit 2.10. i de almindelige bemærknin-ger.

Til § 2

Til nr. 1

Efter den gældende § 9, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. afgiver rehabiliteringsteamet en indstilling i alle sager, inden kommunen træffer afgørelse om ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension. Indstillingen skal indeholde rehabiliteringsteamets vurderinger i forhold til borgerens muligheder for at opnå beskæftigelse eller uddanne sig. Herudover afgiver rehabiliteringsteamet indstilling i sager om jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og i sygedagpengesager, hvor personen er visiteret til kategori 3 efter § 12 i lov om sygedagpenge.

Det foreslås i § 9, stk. 1, 4. pkt., at rehabiliteringsteamet også skal afgive indstilling i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget betyder, at rehabiliteringsteamet som noget nyt vil skulle behandle sager vedrørende personer, der er i ressourceforløb i de tilfælde, hvor personen ikke er kommet i gang med et tilbud om virksomhedspraktik, løntilskud eller vejledning og opkvalificering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, en indsats eller lov om social service eller en kommunal sundhedsindsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at personen er påbegyndt et ressourceforløb.

De gældende regler i § 10, stk. 2, hvorefter borgeren og borgerens sagsbehandler skal deltage i rehabiliteringsteamets møde, når borgerens sag behandles, vil også skulle finde anvendelse, når rehabiliteringsteamet behandler sager om borgere i ressourceforløb som følge af, at borgeren ikke er kommet i gang med en indsats senest 6 måneder efter, at personen er påbegyndt et ressourceforløb.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at kommunen skal forelægge en persons sag om ressourceforløb for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., når personen ikke er påbegyndt et tilbud efter lovens kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at ressourceforløbet er påbegyndt.

Der henvises til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Efter den gældende § 11, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal rehabiliteringsteamet drøfte og afgive indstilling om,

- 1) hvorvidt borgeren skal gives jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, anden beskæftigelsesrettet indsats eller førtidspension, jf. dog stk. 3,
- 2) hvilke beskæftigelsesmæssige, sociale og sundhedsmæssige indsatser der er nødvendige, for at den enkelte

borger opnår tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvordan disse indsatser koordineres, og

- 3) hvordan opfølgning på ressourceforløbet eller jobafklaringsforløbet tilrettelægges, så borgeren støttes i at fastholde uddannelses- og beskæftigelsesmålet, herunder hvorvidt og i hvilket omfang der er brug for mentorstøtte for at sikre, at indsatsen realiseres.

Efter § 11, stk. 3, finder stk. 1, nr. 1, ikke anvendelse i sager, hvor en borger får ret til at overgå til et jobafklaringsforløb, jf. § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller i sygedagpengesager, jf. § 9, stk. 1, 4. pkt.

Det foreslås i § 11, stk. 3, at stk. 1, nr. 1, endvidere ikke finder anvendelse i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget betyder, at rehabiliteringsteamet alene vil skulle drøfte og afgive indstilling om, hvilke indsatser, der skal iværksættes for borgeren fremadrettet, og hvordan opfølgningen på indsatsen skal tilrettelægges. Teamet vil skulle afgive indstillingen på baggrund af en drøftelse af, hvorfor der ikke er iværksat en indsats for borgeren inden for 6 måneder.

De gældende regler i § 11, stk. 2, om, at kommunen træffer afgørelse i sagen på baggrund af rehabiliteringsteamets indstilling, og at sagen skal forelægges for rehabiliteringsteamet på ny, hvis indstillingen ikke følges, inden der træffes afgørelse, vil finde anvendelse, når rehabiliteringsteamet behandler sager om borgere i ressourceforløb, som følge af at borgeren ikke er kommet i gang med en indsats inden for 6 måneder.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler om indholdet af rehabiliteringsteamets indstilling, herunder regler om, at rehabiliteringsteamets indstilling skal indeholde en plan for borgerens forløb med angivelse af tidspunkter for, hvornår indsatserne skal iværksættes. Reglerne vil blive fastsat med hjemmel i den gældende § 12, hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold af og procedurer for rehabiliteringsteamets indstilling i sager om ressourceforløb.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at kommunen skal forelægge en persons sag om ressourceforløb for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., når personen ikke er påbegyndt et tilbud efter lovens kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at ressourceforløbet er påbegyndt.

Der henvises til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 3

Efter den gældende § 14 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. skal sundhedskoor-

dinatoren deltage i rehabiliteringsteamet, jf. § 10, stk. 1, nr. 4, og skal efter behov yde bistand i kommunens forberedelse af sager til forelæggelse for teamet samt i teamet bidrage til vurdering af den konkrete sag. Sundhedskoordinatorens vurdering indgår som en del af teamets indstilling i den enkelte sag.

Det foreslås i § 14, stk. 2, at sundhedskoordinatoren skal yde sundhedsfaglig rådgivning til kommunen i sager om resourceforløb, når en person gør brug af retten til en samtale efter § 113, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget betyder, at sundhedskoordinator vil skulle yde sundhedsfaglig rådgivning til kommunen om borgerens muligheder for at deltage i tilbuddet under hensyn til borgerens helbredsmæssige situation, herunder borgerens behov for eventuelle skånehensyn. Kommunen betaler for sundhedskoordinatorers rådgivning, jf. den gældende § 16.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 113, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at en person i resourceforløb, der mener, at et beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tiltrækkeligt hensyn til personens helbredstilstand, jf. § 53, stk. 4, har ret til at få en samtale med en sundhedskoordinator fra regionens kliniske funktion og den koordinerende sagsbehandler.

Det forventes, at der vil blive fastsat nærmere regler om indholdet i sundhedskoordinatorers rådgivning efter den gældende § 17, stk. 2, hvorefter beskæftigelsesministeren efter forhandling med sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om blandt andet indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning, som kommunerne indhenter til brug for sagsbehandlingen i sager om resourceforløb m.v.

Der henvises til afsnit 2.4. i de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 1, nr. 2. Der henvises endvidere til § 1, nr. 7, om bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om personens ret til en samtale med sundhedskoordinator og koordinerende sagsbehandler, og til bemærkningerne her til.

Til § 3

Til nr. 1

Af den gældende § 37, stk. 3, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, fremgår det, at når en åbenlyst uddannelsesparat modtager af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp eller en jobparat modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i bestemmelsens stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler.

Af § 37, stk. 1, i loven fremgår det, at hvis en person uden rimelig grund udebliver fra en jobsamtale, herunder en jobsamtale som led i sygeopfølgning, et møde i rehabiliteringsteamet eller en rådighedsvurdering i jobcenteret, foretager kommunen fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra perso-

nen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der foretages fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Det foreslås, at § 37, stk. 3, 1. pkt., ændres således, at når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven, booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen indebærer, at den omfattede personkreds af bestemmelsen udvides til også at omfatte aktivitetsparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og kontanthjælpsmodtagere samt uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet.

Det betyder, at bestemmelsen fremadrettet både vil omfatte uddannelsesparate, herunder åbenlyst uddannelsesparate, modtagere af overgangsydelse (som ikke er omfattet af integrationsloven) eller uddannelseshjælp, jobparate modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp og aktivitetsparate modtagere af overgangsydelse (som ikke er omfattet af integrationsloven), uddannelseshjælp eller kontanthjælp således, at en digital selvbooking af en jobsamtale for disse målgrupper vil have samme virkning som en indkaldelse til samtale.

For disse personer, som uden rimelig grund har undladt selv at booke en jobsamtale digitalt inden for den frist, som jobcenteret har fastsat, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil kommunen således foretage fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret er genoprettet. Der vil blive foretaget fradrag i hjælpen for den dag, hvor samtalen, rådighedsvurderingen m.v. skulle have fundet sted, uanset om personen kontakter jobcenteret samme dag.

Pligten til digital selvbooking for aktivitetsparate overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet og aktivitetsparate uddannelseshjælps- og kontanthjælpsmodtagere samt uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet blev vedtaget med lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, og blev sat i kraft fra 1. januar 2021 ved bekendtgørelse nr. 1921 af 11. december 2020 om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om ændring af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, integrationsloven og forskellige andre love (Konsekvenser af aftale om en forenklet beskæftigelsesindsats m.v.). Ved en fejl blev sanktionsbestemmelsen i § 37, stk. 3, i loven, hvorefter målgrupperne vil få foretaget fradrag i hjælpen for de dage, der går, fra personen skulle være mødt til jobsamtalen, rådighedsvurderingen m.v., og indtil kontakten til jobcenteret

er genoprettet, hvis personen uden rimelig grund udebliver, ikke konsekvensrettet for så vidt angår disse målgrupper.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 37, stk. 3, i loven bringer således bestemmelsen i overensstemmelse med den politiske aftale bag den vedtagne lov, jf. ovenfor, og sikrer, at målgrupperne kan sanktioneres for udeblivelse fra digitalt selvbookede jobsamtaler mv. på lige fod med åbenlyst uddannelsesparate modtagere af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp og jobparate modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den gældende § 68 a, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, skal ressourceforløbsydelsen til personer, der deltager i ressourceforløb, nedsættes med 30 pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inkl. pension udgør 15.264 kr. (2021-niveau), og med 55 pct. af lønindtægten derudover.

En person, der er i ressourceforløb med ressourceforløbsydelse får således nedsat ressourceforløbsydelsen med en andel af hele lønindtægten, dvs. med 30 pct. af lønindtægten inkl. pension, indtil lønindtægten udgør 15.264 kr. (2021-niveau). Derefter nedsættes ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb med 55 pct. af lønindtægten inkl. pension, som overstiger 15.264 kr. (2021-niveau).

Det foreslås, at § 68 a, stk. 2, ændres, således at nedsættelsen af ressourceforløbsydelsen med 30 pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inkl. pension udgør 15.264 kr. (2021-niveau) udgår af bestemmelsen. Herefter vil det alene være lønindtægter inkl. pension, der overstiger 15.264 kr. (2021-niveau) per måned, der medfører nedsættelse af ressourceforløbsydelse under ressourceforløb. Ressourceforløbsydelsen under ressourceforløb nedsættes således med 55 pct. af den samlede lønindtægt inkl. pension, der overstiger 15.264 kr. (2021-niveau) per måned.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i lovforslagets § 3 indebærer, at grænsen for nedsættelse af ressourceforløbsydelsen med 30 pct. af lønindtægter inkl. pension til og med 15.264 kr. per måned fjernes helt.

Den foreslåede ændring indebærer, at det alene er lønindtægter på 15.264 kr. (2021-niveau) og derover per måned, som vil medføre en nedsættelse af ressourceforløbsydelsen.

Der henvises til afsnit 2.8. i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Efter § 44, stk. 1, 1. pkt., i lov om social pension, skal

kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om frakendelse af førtidspension, hvis der er sket en væsentlig forbedring af arbejdsevnen, som medfører, at pensionisten vedvarende kan være selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde. Kommunalbestyrelsen træffer samtidig afgørelse om, hvorvidt pensionen skal bevares i indtil 3 måneder efter det tidspunkt, fra hvilket frakendelse kan ske, jf. § 44, stk. 1, 2. pkt.

Som undtagelse hertil gælder, at efter det fyldte 60. år kan pension ikke frakendes uden pensionistens samtykke, jf. § 44, stk. 3, i lov om social pension.

For alle andre gælder således, at der skal træffes afgørelse om frakendelse af førtidspension, hvis der er sket en væsentlig forbedring af arbejdsevnen, som medfører, at pensionisten vedvarende kan være selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4* og *stk. 5*, i § 44, i lov om social pension, hvor det af *1. pkt.* fremgår, at der ikke vil kunne ske frakendelse af pension for tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte med diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, belastnings- og stressrelaterede lidelser udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser. Disse diagnoser omfatter følgende underkategorier:

- belastnings- og stressrelaterede lidelser udover PTSD, herunder reaktioner på svær belastning og tilpasningsreaktioner,
- angst, herunder fobiske og andre angsttilstande,
- depression, herunder enkeltepisoder og periodiske depressioner,
- personlighedsforstyrrelser, herunder forstyrrelser og ændringer i personlighed samt andre og uspecificerede forstyrrelser
- misbrug, herunder problemer relateret til misbrug
- søvnforstyrrelser, der er ikke-organiske og
- andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser, herunder organiske mentale lidelser, skizofreni, psykoser mm. maniske og bipolare lidelser, affektive tilstande, obsessiv-kompulsiv tilstand, dissociative, somatoforme, andre nervøse tilstande, spiseforstyrrelser, seksuelle, barselsrelaterede forstyrrelser, øvrige misbrug, adfærdsændringer mm, patologiske vane og impulshandlinger, seksuelle afvigelser, mental retardering, udviklingsforstyrrelser, adfærds- og følelsesmæssige forstyrrelser opstået i barndom og opvækst og ikke nærmere specificerede psykiske lidelser.

Disse lidelser er de sygdomme, der fremgår af F2 i henhold til WHO's diagnosesystem ICD-10. Lovforslaget retter sig således mod en specifik og lægefagligt afgrænset gruppe, jf. figur 1.

Figur 1. Diagnoseliste

Tilstand / reaktion	Diagnoseregisterkode	Bemærkninger / udbydende forklaring
---------------------	----------------------	-------------------------------------

PTSD	F43. 1 (PTSD)	
Belastnings- og stressrelaterede tilstande (Udover PTSD)	F43. 0 og F43. 2-F43. 9 (Reaktioner på svær belastning og tilpasningsreaktioner)	Herunder er F43. 1 (PTSD) ikke inkluderet.
Angst	F40-F41 (Fobiske og Andre Angsttilstande)	
Depression	F32-F33 (Enkeltepisoder og Periodiske depressioner)	
Personlighedsforstyrrelser	F60-F62 (Forstyrrelser og ændringer i personlighed) F68-F69 (Andre og uspecificerede forstyrrelser)	
Misbrug	F10-F19 (Problemer relateret til misbrug).	
Søvnforstyrrelser	F51 (Ikke-organiske søvnforstyrrelser)	
Andre psykiatriske lidelser / komorbide lidelser	F00-F09 (Organiske mentale lidelser.) F20-F29 (Skizofreni, psykoser mm.) F30-F31 (Maniske og Bipolare lidelser) F34- F39 (Affektive tilstande) F42 (Obsessiv-kompulsiv tilstand) F44-F48 (Dissociative, Somatoforme og Andre nervøse tilstande) F50 Spiseforstyrrelser F52-F59 (Seksuelle, barselsrelaterede forstyrrelser, øvrige misbrug, adfærdsændringer mm) F63-F66 (Patologiske vane og impulshandlinger, Seksuelle afvigelser) F70-F98 (Mental retardering, Udviklingsforstyrrelser, Adfærds- og følelsesmæssige forstyrrelser opstået i barndom og opvækst). F99 (Ikke nærmere specificerede psykiske lidelser)	Øvrige ICD-10 diagnoser er inkluderet.

Det foreslås i § 44, stk. 4, 2. pkt., at der ved tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte skal forstås personer, der som led i ansættelsen i staten har været udsendt mindst én gang eller i øvrigt i tjenstligt medfør har opholdt sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver.

Der vil i praksis hovedsageligt være tale om personer, der har været udsendt til eller opholdt sig i de nævnte områder som led i ansættelse på Forsvarsministeriets, Justitsministeriets og Udenrigsministeriets opgaveområder. Inden for Forsvarsministeriets ressort omfatter personkredsen soldater, og andre ansatte, herunder civile, der på lignende vis som soldater udsendes til eller opholder sig i de i forslaget nærmere angivne opgaveområder i tjenstligt øjemed. Ansættelsen kan være i en myndighed på Forsvarsministeriets område eller ansættelse, hvor personen udlånes til forsvaret. Ansatte på Forsvarsministeriets område, der som led i deres tjeneste udstationeres i udlandet, hvor konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver foregår, er ligeledes omfattet. Ansatte på Justitsministeriets og Udenrigsministeriets område, der som led i deres

tjeneste udsendes til eller opholder sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver, er ligeledes omfattet. På Justitsministeriets område vil der typisk være tale om polititjenestemænd, der er udsendt af Danmark på baggrund af en beslutning truffet af regeringen, Folketinget (Det Udenrigspolitiske Nævn) eller en minister. Men der kan også være tale om øvrige ansatte i politiet, der varetager f.eks. grænsebevogtningsopgaver eller yder bistand til sporsikring eller fastlæggelse af uidentificerede afdødes identitet, eller ansatte, der udsendes til at udgøre bindeleddet mellem Rigspolitiet og de lokale myndigheder i forbindelse med blandt andet udlændingesager. På Udenrigsministeriets område vil det omfatte personer ansat og udsendt af Udenrigsministeriet, f.eks. Danida-rådgivere, udsendte under Freds- og Stabiliseringsberedskabet samt Naboskabsprogrammet. Persongrupper, der ikke vil være omfattet, er f.eks. journalister, der ikke er ansat af staten, og personer, der er ansat til arbejde for fremmede militære magter eller private sikkerhedsorganisationer, uden at dette er et led i ansættelse i staten.

Det følger af § 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1555 af

2. november 2020, at myndigheden har ansvaret for, at sager er oplyst i et tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

Det foreslås i § 44, stk. 4, 3. pkt., at det almindelige princip fraviges således, at førtidspensionisten efter anmodning selv skal dokumentere at vedkommende er diagnosticeret med en af de diagnoser, som er nævnt i 1. pkt., og at vedkommende er omfattet af personkredsen i 2. pkt. De diagnoser, som er nævnt i 1. pkt., er PTSD, belastnings- eller stressrelateret lidelse udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelse, misbrug, søvnforstyrrelser, anden psykiatrisk lidelse eller komorbide lidelser. Førtidspensionisten skal derudover tillige efter anmodning dokumentere, at vedkommende er omfattet af personkredsen, som er nævnt i 2. pkt. Det forventes, at kommunen i de fleste tilfælde allerede har oplysninger i form af dokumentation for såvel diagnose som udsendelse, f.eks. i forbindelse med, at kommunen har truffet afgørelse om tilkendelse af førtidspension. I disse situationer skal kommunen ikke anmode førtidspensionisten om dokumentation, men skal anvende allerede foreliggende oplysninger. Der kan dog være tilfælde, hvor kommunen ikke har oplysninger, og i disse situationer skal førtidspensionisten efter anmodning dokumentere, at vedkommende er diagnosticeret med posttraumatisk belastningsreaktion m.v. efter diagnosesystemet ICD-10 og at vedkommende er omfattet af personkredsen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 5, i § 44, således at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter den foreslåede stk. 4, 3. pkt. Det forventes, at der fastsættes regler om, at dokumentation for diagnosen f.eks. vil kunne bestå af journaloplysninger fra speciallæge i psykiatri, eller andre lægelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at diagnosen er stillet af en psykiatrisk speciallæge efter diagnosesystemet ICD-10. Dokumentation for udsendelse kan f.eks. være veterankort eller anden dokumentation.

Forslaget betyder, at der ikke vil kunne ske frakendelse af førtidspension for tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte med diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, belastnings- og stressrelaterede lidelser udover PTSD, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser, som er omfattet af persongruppen i § 44, stk. 4, 2. pkt.

Førtidspension er omfattet af forordning 883/2004 om koordination af social sikring og gælder direkte i dansk ret. Efter forordningen gælder et ligebehandlingsprincip, og herunder gælder mere specifikt, jf. art 5, at:

”...hvis indtrædelse af visse begivenheder eller forhold tillægges retsvirkning efter den kompetente stats lovgivning, tager denne hensyn til tilsvarende forhold eller begivenheder, der er indtrådt på en anden medlemsstats område, som om de var indtrådt på dens eget område.”

Det indebærer, at hvis en EU-borger, der modtager dansk førtidspension, af sit hjemland har været udsendt til en mission, der kan sidestilles med en mission omfattet af forslaget

til § 44, stk. 4, så vil de foreslåede regler om manglende mulighed for frakendelse af pension skulle anvendes tilsvarende på vedkommende, hvis vedkommende har en diagnose omfattet af forslaget.

Til § 5

Til nr. 1

Efter den gældende § 14 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., kan jobcenteret yde støtte til personlig assistance i de tilfælde, som fremgår af bestemmelsens nr. 1-3, medmindre den pågældende er berettiget til specialpædagogisk støtte i form af personlig assistance i henhold til lovgivningen om den pågældende uddannelse eller om specialpædagogisk støtte til deltagelse i den pågældende uddannelse.

Efter den gældende § 14, nr. 3, kan der ydes støtte til personer, hvor der i forbindelse med personens ansættelse uden løntilskud gives tilskud til opkvalificering efter § 15 d og efter § 161, stk. 2, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ved ændringslov nr. 2201 af 29. december 2020 blev § 161 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ophævet pr. 1. januar 2021. Efter bestemmelsen kunne jobcenteret give tilskud til udgifter til opkvalificering i forbindelse med ansættelse af en person uden løntilskud, hvis personen var omfattet af en af målgrupperne i bestemmelsens stk. 2, nr. 1-4. Det fremgik af § 161, stk. 2, nr. 4, at der kunne gives tilskud til udgifter ved opkvalificering af personer omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11, dvs. personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, personer i revalideringsforløb efter kapitel 21 og personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension eller efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Efter ændringsloven kan jobcenteret inden for den regionale uddannelsespulje, jf. § 97 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, give tilskud til en arbejdsgivers udgifter til korte erhvervsrettede kurser til beskæftigede i forbindelse med, men efter ansættelse af en person, som inden ansættelsen var omfattet af målgruppen, der kan få korte erhvervsrettede kurser inden puljen efter § 97, stk. 1. Dermed blev ordningen om opkvalificering i forbindelse med ansættelse, jf. § 161 i loven, indarbejdet under den regionale uddannelsespulje i § 97 i loven. Der henvises til bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om compensation til handicappede i erhverv m.v. (Styrket og forenklet indgang til korte erhvervsrettede kurser, udvidelse af mindre intensiv indsats, varslingspuljens anvendelsesområde samt fritagelse for indsats og rådighed for unge, der deltager i særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (STU) m.v.), jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 79, som fremsat, s. 6 ff.

I forbindelse med ændringsloven blev henvisningen til § 161 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i § 14, nr. 3, i

lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. ikke konsekvensrettet.

Det foreslås i § 14, nr. 3, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. at ændre henvisningen til § 161, stk. 2, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, så der i stedet henvises til personer, der er omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når arbejdsgiveren får tilskud til udgifter til korte erhvervsrettede kurser efter § 97, stk. 3, i samme lov.

Forslaget betyder, at jobcenteret kan yde støtte til personlig assistance til personer, der modtager sygedagpenge efter lov om sygedagpenge, personer i revalideringsforløb og personer, der modtager førtidspension, når personen deltager i korte erhvervsrettede kurser i forbindelse med men efter påbegyndelsen af ansættelse uden løntilskud, når jobcenteret yder tilskud til arbejdsgiverens udgifter til kurset. Det vil sige, at jobcenteret kan yde støtte til personlig assistance til samme personkreds som før 1. januar 2021.

Forslaget er en konsekvens af, at § 161 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats er ophævet, og at ordningen om opkvalificering i forbindelse med ansættelse er indarbejdet under den regionale uddannelsespulje i § 97 i samme lov pr. 1 januar 2021, jf. § 1, nr. 6 og 12, i lov nr. 2201 af 29. december 2020.

Den foreslåede ændring medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-2, træder i kraft den 1. januar 2022.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. og lov om social pension ikke gælder for disse landsdele og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for disse landsdele.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at for en person, som er i et ressourceforløb, der er påbegyndt forud for den 1. januar 2022, skal jobcenteret hurtigst muligt og senest den 1. maj 2022 vejlede personen om retten til en jobformidler, jf. forslaget i denne lovs § 1, nr. 3, om § 113 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Forslaget betyder, at jobcenteret vil få en frist på 4 måneder fra reglens ikrafttræden til at tilbyde personer i ressourceforløb, der er påbegyndt forløbet forud for reglens ikrafttræden, en jobformidler.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis en person, der er påbegyndt et ressourceforløb før 1. januar 2022, ikke er påbegyndt et tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov

om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven, skal kommunen forelægge personens sag for rehabiliteringsteamet, hvis personen ikke påbegynder en indsats senest den 1. juli 2022.

Forslaget betyder, at kommunen vil få en frist på 6 måneder fra reglens ikrafttræden til at sætte en indsats i gang for personen, hvis personen, der er påbegyndt et ressourceforløb før 1. januar 2022, ikke tidligere er påbegyndt et tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14 i denne lov, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven.

Det foreslås i *stk. 3*, at for personer, der er påbegyndt et ressourceforløb af mere end 3 års varighed før den 1. januar 2022, fortsætter forløbet, til det er afsluttet.

Forslaget betyder, at en person, uanset den foreslåede ændring til § 114, stk. 1, 1. pkt., vil kunne færdiggøre ressourceforløbet som planlagt uden at skulle afbryde forløbet, fordi perioden kommer til at overstige 3 år. En person, der f.eks. er påbegyndt et 5-årigt ressourceforløb den 1. oktober 2021, fortsætter dermed som udgangspunkt i forløbet, indtil det afsluttes den 30. september 2026. Jobcenteret skal som i dag være opmærksom på, at forløbet ikke trækker unødigt i langdrag.

Forslaget betyder også, at for personer, der forud for den 1. januar 2022 har fået bevilget et ressourceforløb af mere end 3 års varighed, men som først skal påbegynde forløbet efter lovens ikrafttræden, vil kommunen skulle træffe en ny afgørelse om varigheden, som ikke må overstige 3 år, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, om den foreslåede ændring til § 114, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 112, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, finder anvendelse for personer, der har fået bevilget et ressourceforløb før lovens ikrafttræden til påbegyndelse den 1. januar 2022 eller senere, hvis personen den 1. januar 2022 har mindre end 6 år til folkepensionsalderen.

Forslaget betyder, at personer, der har fået bevilget et ressourceforløb forud for lovens ikrafttrædelse, men som først skal påbegynde et ressourceforløb med ressourceforløbsydelse efter lovens ikrafttrædelse, vil blive omfattet af bestemmelsen, hvis de på tidspunktet for ikrafttrædelsen har mindre end 6 år til folkepensionsalderen. Det betyder således, at personen i disse tilfælde kun skal påbegynde ressourceforløbet, hvis personen ønsker det. Det vurderes derfor, at der med forslaget ikke er tale om en ændring, der vil kunne opleves som bebyrdende. Omvendt vil personer, som er påbegyndt et ressourceforløb forud for lovens ikrafttrædelse, skulle fortsætte forløbet, til det er afsluttet, uanset at de har mindre end 6 år tilbage til folkepensionsalderen, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, om den foreslåede § 112, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 114, stk. 1, 1. pkt., som ændret ved denne lovs § 1, nr. 4, finder anvendelse for personer, der har fået bevilget et ressourceforløb før den 1. januar 2022 til påbegyndelse den 1. januar 2022 eller senere.

Forslaget betyder, at personer, der har fået bevilget et

ressourceforløb af mere end 3 års varighed forud for lovens ikrafttrædelse, men som først skal påbegynde et ressourceforløb med ressourceforløbsydelse efter lovens ikrafttrædelse, vil blive omfattet af bestemmelsen. Det betyder således, at kommunen i disse tilfælde må ændre afgørelsen om ressourceforløbets varighed. Personen vil dog altid have mulighed for et nyt ressourceforløb, hvis personen efter et endt ressourceforløb fortsat er i målgruppen. Det vurderes derfor, at der med forslaget ikke er tale om en ændring, der vil kunne opleves som bebyrdende.

Det foreslås i *stk. 6*, at der etableres en overgangsordning som følge af afskaffelsen af refusion. Efter sædvanlig praksis skal en kommune anmode om refusion af driftsudgifter ved aktivering m.v. og udgifter til mentorstøtte. Det foreslås, at eventuelle driftsudgifter ved aktivering og udgifter til

mentorstøtte, der vedrører aktivitet for personer i ressourceforløb før 1. januar 2022, der ikke når at blive hjemtaget refusion før den 1. januar 2022, kan indgå i berigtigelse af refusion efter 2021. Overgangsreglen vedrører driftsudgifter til aktivering m.v. og udgifter til mentorstøtte til og med den 31. december 2021. Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efterfølgende, kan kommunerne hjemtage refusion efter de refusionsregler, der er gældende pr. 31. december 2021. Ved aktivitet, der forløber hen over den 31. december 2021, skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter, der vedrører aktiviteten før den 1. januar 2022, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet. Det betyder, at der alene kan berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med den 31. december 2021.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 113. Ressourceforløbet kan bestå af tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 og en indsats efter anden lovgivning, herunder efter lov om social service og sundhedsloven. Ressourceforløbet kan tillige indeholde mentorstøtte efter kapitel 26 og indsatser, der kan stabilisere og forbedre personens fysiske, psykiske og sociale tilstand, med henblik på at personen efterfølgende kan deltage i tilbud efter denne lov.

Stk. 2. Kommunen skal inden resourceforløbets afslutning træffe beslutning om, hvilke indsatser der skal iværksættes fremadrettet.

§ 1

I lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 467 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 112 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* For personer, der har mindre end 6 år til folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, skal der ikke iværksættes et resourceforløb, medmindre personen selv ønsker det. En person, der i løbet af et resourceforløb når det tidspunkt, hvor der er mindre end 6 år til folkepensionsalderen, skal fortsætte forløbet, til det er afsluttet.«

2. I § 113 indsættes efter *stk. 1*, som nye stykker:

»*Stk. 2.* Kommunen skal forelægge en persons sag om resourceforløb for rehabiliteringsteamet, jf. kapitel 2 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., når personen ikke er påbegyndt et tilbud efter kapitel 11, 12 eller 14, en indsats efter lov om social service eller en kommunal indsats efter sundhedsloven senest 6 måneder efter, at resourceforløbet er påbegyndt. Det gælder dog ikke, hvis særlige grunde taler herfor.

Stk. 3. En person i resourceforløb, der mener, at et beskæftigelsesrettet tilbud ikke tager tiltrækkeligt hensyn til personens helbredstilstand, jf. § 53, *stk. 4*, har ret til at få en samtale med en sundhedskoordinator fra regionens kliniske funktion og den koordinerende sagsbehandler. Gør personen brug af retten til at få en samtale, inden tilbuddet er påbegyndt, skal personen ikke påbegynde tilbuddet, før jobcenteret har taget stilling til, om tilbuddet skal tilpasses. Har personen en jobformidler, kan denne i visse situationer deltage i samtalen i stedet for den koordinerende sagsbehandler.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 4*.

3. Efter § 113 indsættes før overskriften før § 114:

»§ 113 a. Personer i resourceforløb har ret til en personlig jobformidler. Jobformidleren skal i

§ 114. Et ressourceforløb skal være af mindst 1 og højst 5 års varighed. Perioder med barsel medregnes ikke i ressourceforløbets varighed, i det omfang der under fravær er ret til dagpenge ved graviditet, barsel og adoption efter bestemmelserne i barselslovens § 6, stk. 1 og 2, § 7, § 8, stk. 1-6, § 9, § 13 og § 14, stk. 1 og 2.

Stk. 2-3. ...

§ 114. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Er personen over 40 år, kan kommunen tilbyde mere end ét ressourceforløb, hvis personen ønsker det. Der kan alene gives ressourceforløb frem til det tidspunkt, hvor personen når folkepensionsalderen.

samarbejde og tæt dialog med personen understøtte, at der bliver skabt det rigtige match mellem personen og en arbejdsgiver, så personen kan ansættes ordinært som lønmodtager, herunder med få ugentlige timer, eller påbegynde et virksomhedsrettet tilbud efter kapitel 11 eller 12. Jobformidleren skal indgå i et samarbejde med personens koordinerende sagsbehandler, jf. § 36, stk. 3.«

4. I § 114, stk. 1, 1. pkt., ændres »5« til: »3«.

5. I § 114 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. For personer mellem 40 og 50 år kan den samlede periode, hvor personen er i ressourceforløb, ikke overstige 5 år, medmindre personen ønsker det. Personer, der fylder 40 år under et ressourceforløb, fortsætter dog i forløbet, til det er afsluttet, uanset at den samlede periode kommer til at overstige 5 år.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

6. I § 114, stk. 3, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., ændres »40« til: »50«.

7. Efter § 115 indsættes i *kapitel 19*:

»Bemyndigelsesbestemmelse om ressourceforløb

§ 115 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår kommunen skal forelægge en sag for rehabiliteringsteamet jf. § 113, stk. 2, herunder om opgørelsen af indsatserne, omfattede indsatser og tilfælde, hvor kommunen ikke skal forelægge sagen for rehabiliteringsteamet, selvom at personen ikke er påbegyndt en indsats senest 6 måneder efter, at personen påbegyndte ressourceforløbet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om personens ret til en samtale med en sundhedskoordinator og personens koordinerende sagsbehandler, jf. § 113, stk. 3, herunder om kommunens vejledning af personen om retten, personer, der skal deltage i samtalen og kommunens anvendelse af rådgivningen fra sundhedskoordinator.«

§ 195. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes driftsudgifter for personer omfattet af § 6, nr. 7, 8, 11 og 13, når udgiften angår følgende:
1-5) ...

8. I § 195 udgår »8,«.

§ 197. Staten refunderer 50 pct. af en kommunes udgifter til følgende:

1) Mentorstøtte efter kapitel 26 til personer omfattet af § 6, nr. 7 og 8.

2-5) ...

9. I § 197, nr. 1, udgår »og 8«.

§ 2

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1868 af 29. december 2015, § 2 i lov nr. 456 af 25. maj 2016, § 1 i lov nr. 551 af 7. maj 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 2201 af 29. december, foretages følgende ændringer:

§ 9. Kommunalbestyrelsen skal oprette et rehabiliteringsteam. Rehabiliteringsteamet er et dialog- og koordineringsforum, som afgiver en indstilling i alle sager, inden der træffes beslutning om og tilkendes ressourceforløb, fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension, jf. dog § 17, stk. 3, og § 18, stk. 2, i lov om social pension. Indstillingen skal indeholde rehabiliteringsteamets vurderinger i forhold til borgerens muligheder for at opnå beskæftigelse eller uddanne sig. Herudover afgiver rehabiliteringsteamet indstilling i sager om jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dog stk. 2, og i sygedagpengesager, hvor personen er visiteret til kategori 3 efter § 12 i lov om sygedagpenge.

Stk. 2-3. ...

1. I § 9, stk. 1, 4. pkt., udgår »og«, og efter »lov om sygedagpenge« indsættes: », og i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats«.

§ 11. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse i sager, hvor en borger får ret til at overgå til et jobafklaringsforløb, jf. § 107 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, eller i sygedagpengesager, jf. § 9, stk. 1, 4. pkt.

§ 14....

§ 37 ...

Stk. 3. Når en åbenlyst uddannelsesparat modtager af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp eller en jobparat modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp booker en jobsamtale digitalt, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, sidestilles personens booking af en jobsamtale med en indkaldelse til en jobsamtale fra jobcenteret, og reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved udeblivelse fra disse samtaler. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved jobsamtaler efter integrationsloven for jobparate selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtagere og jobparate overgangsydelsesmodtagere, som er omfattet af et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller introduktionsprogram efter integrationsloven.

§ 68 a. ...

Stk. 2. Har modtageren af ressourceforløbsydelsen lønindtægter, herunder beløb, som den pågældende modtager fra arbejdsgiveren eller Lønmodtagernes Garantifond ved ophør af ansættelsen, ned sættes ressourceforløbsydelsen efter § 68 med 30

2. I § 11, stk. 3, udgår »eller«, og efter »§ 9, stk. 1, 4. pkt.« indsættes: », og i sager om ressourceforløb, der forelægges for rehabiliteringsteamet efter § 113, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

3. I § 14 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Sundhedskoordinatoren skal yde sundhedsfaglig rådgivning til kommunen i sager om ressourceforløb, når en person gør brug af retten til en samtale efter § 113, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret ved lov nr. 466 af 20. marts 2021 og lov nr. 467 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 37, stk. 3, 1. pkt., ændres »Når en åbenlyst uddannelsesparat modtager af overgangsydelse, som ikke er omfattet af integrationsloven, eller uddannelseshjælp eller en jobparat modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse eller kontanthjælp« til: »Når en person, som ikke er omfattet af integrationsloven,«.

2. I § 68 a, stk. 2, ændres »30 pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inkl. pension udgør 13.000 kr. (2012-niveau), og med 55 pct. af lønindtægten derudover« til: »55 pct. af den samlede

pct. af lønindtægten, indtil den samlede lønindtægt inkl. pension udgør 13.000 kr. (2012-niveau), og med 55 pct. af lønindtægten derudover.

Stk. 3-5. ...

§ 44....

§ 14. Til de i § 4 nævnte personer kan jobcenteret yde støtte til personlig assistance, medmindre den pågældende er berettiget til specialpædagogisk støtte i form af personlig assistance i henhold til lovgivningen om den pågældende uddannelse eller om specialpædagogisk støtte til deltagelse i den pågældende uddannelse. Der kan ydes støtte til

1) ...

lønindtægt inkl. pension, der overstiger 15.264 kr. (2021-niveau) per måned«.

§ 4

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 12. februar 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 44 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Der kan ikke ske frakendelse af pension for tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte med diagnosticeret posttraumatisk belastningsreaktion, belastnings- og stressrelaterede tilstande, angst, depression, personlighedsforstyrrelser, misbrug, søvnforstyrrelser, andre psykiatriske lidelser og komorbide lidelser. Ved tidligere udsendte soldater og andre tidligere udsendte statsansatte, forstås personer, der som led i ansættelsen i staten har været udsendt mindst en gang eller i øvrigt i tjenstligt medfør har opholdt sig i udlandet i områder, hvor danske statsansatte deltager i konfliktforebyggende, fredsbevarende, fredsskabende, humanitære og andre lignende opgaver. Personen skal efter anmodning dokumentere, at vedkommende er diagnosticeret med en af de diagnoser, som fremgår af 1. pkt., og at vedkommende er omfattet af personkredsen i 2. pkt.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 4, 3. pkt.«

§ 5

I lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020, som senest ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

2) ...

3) personer, der i forbindelse med ansættelse uden løntilskud får tilskud til opkvalificering efter § 15 d og efter § 161, stk. 2, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

1. I § 14, nr. 3, ændres: »efter § 161, stk. 2, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.« til: »personer, der er omfattet af § 6, nr. 6, 10 og 11, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, når arbejdsgiveren får tilskud til udgifter til korte erhvervsrettede kurser efter § 97, stk. 3, i samme lov.«